

RADA PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU

Dobrovičova č. 8, 811 09 Bratislava

Rozhodnutie č. RP/003/2013
Správne konania č.: 339-PLO/O-4385/2012

Bratislava dňa 15.01.2013
Doložka právoplatnosti:

R o z h o d n u t i e

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 339-PLO/O-4385/2012 MAC TV s.r.o., Bratislava

p o r u š i l

povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.

tým,

že na televíznej programovej službe JOJ dňa 18.06.2012 o cca 21:31 hod. odvysielal program *Extrémne rodiny*, ktorého časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Tonko a časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Marta, svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a pani Marta,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z. **sankciu – pokutu**, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e) zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške **6 000,- €**, slovom šesťtisíc eur.

Podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.: „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“.

V zmysle § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: 7000088921/8180, VS 00313, KS 6548.

O d ô v o d n e n i e

V zmysle § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb

na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom cit. zákonom.

Do pôsobnosti Rady patrí aj ukladanie sankcií vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, stanovených § 64 až 67 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom na konanie podľa tohto zákona sa, podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z., vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), okrem ustanovení § 23 časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, § 53, § 54, § 56 až 68.

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 28.08.2012 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči MAC TV s.r.o. vo veci možného porušenia **§ 19 ods. 1 písm. a)** zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 18.06.2012 o cca 21:31 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ program *Extrémne rodiny*, ktorý svojím obsahom a spôsobom spracovania mohol zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich – Katky, Tonka, Doda a jeho matky Marty.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené listom dňa 12.09.2012, na základe čoho sa dňom doručenia začalo správne konanie č. 339-PLO/O-4385/2012. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol aj prepis/popis skutkového stavu.

Účastníkovi konania bola následne zaslaná opätovná výzva na vyjadrenie v správnom konaní v lehote do 5 dní odo dňa jej doručenia spolu s poučením, že Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku.

Vyjadrenie účastníka konania bolo Rade doručené dňa 17.12.2012. V rámci svojho vyjadrenia účastník konania požiadal o nariadenie ústneho pojednávania ako aj o vykonanie dôkazu – výsluchu svedkov Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana.

Rada na svojom zasadnutí dňa 18.12.2012 **zamietla žiadosť** účastníka konania o vykonanie dôkazov, výsluchu svedkov – účinkujúcich v programoch *Extrémne rodiny* z 11.06., 18.06. a 25.06.2012 - Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana, nakoľko Rada dospela k záveru, že výsluch svedkov by v predmetných správnych konaniach neprispel k objasneniu veci a nie je potrebný na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. Rada však nariadila vo veci ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v sídle Rady dňa 15.01.2012 o 10:00 hod.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú záznam vysielania programu *Extrémne rodiny* odvysielaného na televíznej programovej službe JOJ dňa 18.06.2012 o cca 21:31, prepis/popis skutkového stavu, ktorý tvoril prílohu oznámenia o začatí správneho konania, stanovisko účastníka konania k začatiu správneho konania a zápisnica z ústneho pojednávania.

Rada po oboznámení sa so všetkými podkladmi vo veci rozhodla dňa 15.01.2013. Zároveň správne konanie č. 339-PLO/O-4385/2012 **v časti týkajúcej sa možného zásahu do ľudskej dôstojnosti osoby v programe označenej ako Dodo** rozhodnutím č. RZK/004/2013 zo dňa 15.01.2013 **zastavila**.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Zvukovo-obrazový predel s označením „EXTRÉMNE RODINY“.

Na spodnej lište logo programu EXTRÉMNE RODINY a následne nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“

Zostrihané vyjadrenia účastníkov programu, ktoré tvoria jeho obsah. Zostrih je bez komentára:

Tonko sype do pohára prášok: „*To je proti žalúdku, na odgrgnutie, uvoľnenie celkové, tých plynov.*“

Následne si Tonko sadá do kresla a hlasno si odgrgne.

Tonko: „*Pardón.*“

Dodo v kuchyni študuje nápis na tube: „*Komplexné krmivo pre všetky ryby chované v záhradnom jazierku. Trošku ochutené, trošku ochutený puding pre mamu.*“

Tonko, otec a matka vo wellnes centre – všetci ležia na posteliach, zabalení v dekách.

Otec: „*To on nemá túto šancu na Slovensku, na okolí to nemá šancu nájsť si dievča.*“

Dodo a mama v kuchyni, mama fajčí cigaretu.

Dodo: „*Mám prekvapenie pre teba.*“

Mama: „*No, prosím, nech sa páči.*“

Dodo: „*Dal som ti zrobiť puding. Čokoládový, čokoládovo-vanilkový.*“

V zábere štvorica mužov v interiéri bytu, oblečení majú masky.

Roman: „*Čo si ty myslíš o sebe, len zbytočne pokazíš mi náladu. Mal som ju veľmi vynikajúcu.... Už som psychicky zničený, úplne.*“ (Roman plače)

V zábere Tonko v obleku počas pohovoru v pracovnej agentúre.

Zamestnankyňa agentúry: „*Jednoducho, vždy hľadajú ľudí, povedzme si, ktorí sú schopní okamžite pracovať na sto percent.*“

Otec Anton a mama Iveta sedia na pohovke, v rukách majú palice a na nich natiahnuté ponožky s nakreslenými tvármi. Otcovi sedí v lone mačka.

Otec: „*Toto čo prišlo? Môžeme to zjesť?*“

Mama: „*No nie. Je to prítlčné, milé, to si neháme.*“

V zábere interiér bytu Marty a Doda. Do bytu vstupuje muž.

Muž: „*Kde mám peniaze?*“

Marta: „*Takže nevyndeš?*“ Marta sa dvíha zo stoličky, odchádza s kľúčmi.

Muž: „*Nevyndem....hľadám, čo ďalšie...*“

Mama: „*Čo ja ďalšie...(nezrozumiteľné)*“. Marta niečo nastrieka do očí muža, ten sadá do kresla a do dlaní si skláňa tvár.

Tonko v obleku stojí v lese a spieva: „*Neviem byť sám...neviem byť sám.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „*V minulej časti ste videli, ako sa pani Marta s večne nezamestnaným synom Dodom pretĺkajú životom s kľatbou na krku, cestu gayov zo Svätého Jura ku svojim koreňom a nepríjemnú chvíľu v rodine Tonka a jeho rodičov, keď ich svojou návštevou poctila nezdvorilá cukrárka z Poruby.*“ (zostrih záberov na Martu a Doda v čase návštevy veštice, mužov na vlakovej stanici a príchod Katky do rodiny Tonka, v dolnej lište za logom programu nápis „*V minulých reláciách ste videli...*“)

V zábere matka, Tonko, otec a Katka. Rodina spieva návšteve pieseň.

Matka: „*No, spusti to, Tóno.*“

Matka, syn a otec spievajú: „*My sme tí pí a pá z mačacej planéty, my sme tá posádka, čo prišla k vám. Hladáme na zemi hladáme vás, nech nás je na svete priateľov pod slnkom viac.*“

Otec: „*Tak.*“

Matka: „*No.*“

Katka sa smeje.

Matka: „*Tak pome, ideme nuter už.*“

Tonko Katke: „*Pod’.*“

Moderátor: „*Nevšední Hlohovčania možno nepredniesli detský hit úplne bezchybne, nápadu však rozhodne nemožno uprieť originalitu a ich privítaniu vrelosť, otvorenosť a úprimnú radosť z prítomnosti mladej ženy. Pozitívna energia, ktorá z Tonkovej rodiny priam sála, sa však na cukrárku akosi nepreniesla a pánovi Antonovi to neušlo.*“

Otec sediaci pred logom program: „*No ale, bohvie ako sa jej tá pesnička nelúbila, lebo bola už taká horenos. Krčala nad ním nosom. Takže, keď sme to jak zaspievali, takto sa jej úsmev skrivil.*“ (otec gestikuluje pritom tvárou)

Zvukovo-obrazový predel programu.

V dolnej lište za logom programu nápis „*V minulých reláciách ste videli...*“

Moderátor: „*Tonko si zatiaľ z Katkinej zháčenej tváre nič nerobí a snaží sa byť v prvom rade dobrým hosťom.*“ (v zábere Katka sedí v izbe, Tonko sa ju snaží obslúžiť).

Zábery z interiéru, Tonko, matka, otec a Katka sedia v izbe.

Tonko: „*Čo si dáš? Alebo čo si dáte?*“

Katka: „*To je jedno.*“

Tonko: „*Malinovku, jakú? Pomarančovú?*“

Matka Katke: „*A odkade si?*“

Katka: „*Z Prievdže.*“

Matka: „*Prievdže?*“

Katka: „*Hm.*“

Matka: „*Čo ťa tak na ňom zaujalo?*“

Katka: „*Neviem.*“

Matka: „*Nevieš?*“

Moderátor: „*Mama s radosťou prichystala pre vzácnu návštevu pohostenie a teraz sa už nevie dočkať, kedy zistí, aký dojem na mladú ženu jej syn urobil. Bohužiaľ, Katka sa do chlebičkov ani do rozhovoru akosi nepúšťa, ale Tonko je výborný spoločník.*“

Tonko: „*Ty, čo som počul, ty si vyučená cukrárka, áno? Tak, čo asi také o tých cukrárskych...aký bol ročník? Kol'koročníkový to bolo?*“

Katka: „*Tri.*“

Tonko: „*Trojročný, určite? Odborné učilište asi.*“

Katka: „*No.*“

Moderátor: „*Je neuveriteľné, s akou trpezlivosťou sa Tonko snaží zapojiť zachmúrenú moletku do konverzácie. Starostlivo sa jej vypytuje na detaily z jej života a zdá sa, že má skutočný záujem ju bližšie spoznať. Mama však toľko trpezlivosti nemá a tak ide priamo na vec.*“

Matka: „*A tak tu, dokázala by si si s ním predstaviť žiť?*“

Katka: „*Neviem.*“

Moderátor: „*Napriek Tonkovej snahe, záujmu a až prekvapivo vycibrenému umeniu viesť rozhovor, Katka vôbec nič nehovorí. Po chvíli sa dokonca prestane hýbať a chvíľami sa zdá, že aj dýchať. Jej totálny nezáujem tým dospel do bodu, kedy sa už nedá ignorovať ani zo slušnosti. A Tonko prejde k outdoorovej časti programu.*“

Tonko ukazuje Katke hospodársky dvor.

Tonko: „*Tuto sú akurát kozičky, čisto. Capčekovia išli včera dole.*“

Tonko ukazuje Katke izbu: „*Toto není moc prepychová izba. Ale dalo by sa to. Trochu sa uskromniť a už dá sa to.*“

Tonko otvára mrazák v komore: „*Tuto je mäso...a tu je takisto, hlavne na zabíjačky ho používame.*“

Tonko: „*Tu je kúpelka...trochu stiesnená, ale čo už narobíme. To je typické, také.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V dolnej lište za logom programu nápis „*V minulej časti ste videli...*“

Dodo s matkou v izbe.

Dodo: „*Tak máš totok, dvadsať evrá?...Nemám ani fuka, ti vážne hovorím.*“

Marta: „*A ja skade mám mať peniaze?*“

Dodo: „*A si povedala, že dneska mi dáš, tak...nemám ani korunu, tiež.*“

Marta: „*A teraz, čo ja mám robiť akože...*“

Dodo: „*Si povedala, že dneska mi dáš. Zato som ti dal, že včera, že dneska mi dáš. A teraz budem na sucho?*“

Moderátor: „*Nie. Krutá otázka, ktorú si denne kladú státisíce spoluobčanov, pani Martu nevyvedie z rovnováhy. Dodo sa teda stiahne a zníži svoje nároky.*“

Dodo: „*Aspoň cigarety si pôjdem kúpiť, nie?*“

Marta: „*A koľko stojí tabak?*“

Dodo: „*Desať evro.*“

Marta: „*A ten menší?*“

Dodo: „*Menší nemá teraz, len väčší má.*“

Moderátor: „*Nevedno, čo presne sa ukrýva pod pseudonymom väčší tabak, ale podľa toho, ako Dodo potrebuje peniaze, to bude dosť silné.*“

Dodo: „*Si vravela, že dneska mi vrátiš, ta, zato som ti požičal, že dneska mi vrátiš. Keby si povedala tri dni, ta by som porozmýšľal. Ale si povedala dneska, ta dneska.*“

Moderátor: „*Rozhovor matky a syna sa dostáva do zjavne zabehnutých koľají a naberá črty bežného obchodného rokovania.*“

Marta: „*Ta skade, ja nemám peniaze. Všet ty vieš dobre, že ja nemám peniaze.*“

Dodo: „*Ale si jak povedala? Ta, načo...potom ic si dade požičať, čo...*“

Marta: „*A kto mi požičia?*“

Dodo: „*Ta ja neviem, možno...málo kamarátky máš tuná?*“

Moderátor: „*Toto kolo vyhráva pohotový syn, ale matku to nevyvedie z rovnováhy a okamžite vyráža do protiútku.*“

Marta: „*Ty vieš, koľko mi dlhuješ?*“

Dodo: „*Dobre, ta čo? Koľko ti dlhujem? A ty koľko mne?*“

Marta: „*A ja tebe za čo?*“

Dodo: „*A ja tebe za čo?*“

Marta: „*Ta ja neplatím nájomné, ja som povinná. Vieš koľko matky zrušili svojim deťom trvalé pobyty?*“

Dodo: „*Dobre.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Katka a Tonko v exteriéri. V dolnej lište za logom programu nápis „*V minulej časti ste videli...*“

Katka: „*...ty sa mi vôbec nepáčiš.*“

Tonko: „*Povedz mi to na rovinu.*“

Katka: „*Všet ja som ti to povedala teraz na rovinu.*“

Tonko: „*Dobre, v pohode. Ja scem, ja ta...*“

Katka: „*Ja sa tu nechať urážať nebudem.*“

Tonko: „*Ja ťa neurážam.*“

Katka: „*Nie.*“

Tonko: „*Týmto spôsobom, čo ti pravdu hovorím? Ja čo pravdu hovorím.*“

Moderátor: „*Od Tonka skutočne nepadla jediná urážka. Jediné, čím sa previnil je, že nechce žiť v meste.*“

Tonko: „*Kati, nehnevaj sa.*“

Katka: „*Ale ja hovorím, že nie, nechcem nič mať s tebou.*“

Moderátor: „Zúfalý Tonko nechápe, kde sa v napajedenej cukrárke vzalo toľko zloby a snaží sa celý konflikt vyriešiť.“

Tonko: „Správam sa normálne ku tebe.“

Katka: „Jasné.“

Tonko: „Jako inak? Jak si asi predstavuješ normálne správanie. Že...“

Katka: „Ja som povedala, že nie.“

Moderátor: „Katka ale citlivého mladíka nepočúva, jej myseľ zrejme opäť blúdi po orbite a úbohý Tonko zostáva v krutej realite sám.“

Tonko: „Úprimnosť je nado všetko, na rozdiel...“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere štvorica mužov. V dolnej lište za logom programu nápis „V minulej časti ste videli...“

Roman: „Si moc múdry, už ma to prestáva baviť.“

Laco: „Prečo?“

Roman: „Uvidíš, že kým neodídem odtiaľto na budúci týždeň, tak ti takú strelím za drzosť.“

Moderátor: „Je to neuveriteľné, ale hádku týchto dvoch mladíkov odštartoval saponát.“

Laco: „Vážne?“

Roman: „Nie, hovorím s (dlhé pípanie), a ide mi to už na nervy, fakt.“

Laco: „Čo sa stalo?“

Roman: „Robíš zo mňa debila.“

Moderátor: „Laco sa na Romanovom nepochopiteľnom hneve zjavne baví a Romana to ešte viac vytáča.“

Laco, Roman, Ajo a Emilio v izbe.

Laco: „Čo do mňa rýpe furt?“

Roman: „To, že prestaň, dobre? Už ma to prestáva baviť. Ty si trápny jednoducho. Aby si ma každý deň provokoval, každú minútu.“

Moderátor: „S tými provokáciami má Roman pravdu a o chvíľu väčšiu, ako si myslel.“

Roman: „Ja sa s tebou kamarátsky rozprávam, ty sa so mnou rozprávaš, ako keby som bol k(vypípané, z pohybu pier je zrejmé, že bolo vyslovené slovo kurva), alebo čo (vypípané) jeden. Preto ťa každý neznáša a každý by ťa najradšej vyhodil na ulicu. Ty si nevieš uvedomiť trošku.“

Laco: „Treba sa nadýchnuť.“

Roman: „Nezaujíma ma nadýchnuť, ja sa viem nadýchnuť, dolámem ti nohy a ty sa nebudeš vedieť nadýchnuť a pôjdeš na pohotovosť.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere lektorka tanca, Tonko a Katka v sále. V dolnej lište za logom programu nápis „V minulej časti ste videli...“

Lektorka: „Krok, vymením, krok, vymením.“

Tonko a Katka spolu tancujú.

Moderátor: „Tonko by v tejto chvíli asi najradšej vymenil Katku a je skutočne jasné, za koho.“

Tonko tancuje s lektorkou.

Lektorka ukazuje, kam má Tonko dať svoje ruky. Tonko namiesto na lopatku lektorky, kladie ruky na oblasť jej zadku.

Lektorka: „Sem, druhú mne na lopatku. Na lopatku. Lopatka je tak vyššie.“

Moderátor: „Lopatkové faux pax citlivého mladíka na chvíľu vyviedlo z rytmu aj rovnováhy, ale ako je už jeho zvykom, veľmi rýchlo sa opanoval.“

Tonko, sediaci pred logom programu: „Jako žena bola pekná, áno, bola pekná tá lektorka. Ale by som ju musel lepšie poznať, ako je v skutočnosti.“

Tonko tancuje s lektorkou.

Moderátor: „Tonko si tanec s lektorkou zjavne užíva, ale nič netrvá večne a prichádza okamih jeho spoločného tanca s cukrárkou. Zvláštne, v tomto prípade triafa vnímavý mladík lopatku hneď na prvýkrát.“

Lektorka tancuje spolu s dvojicou a odrátava im kroky: „Raz dva tri, premena, dva kroky, premena, dva kroky, premena.“

Moderátor: „Trápenie ešte nikdy nemalo latinsko-americkejšie meno a Tonko sa zrejme celý čas modlí, aby neprišiel o svoje parádne topánky, prípadne palce na oboch nohách.“

Tonko, sediaci pred logom programu: „Katka nebola až taká šikovná, lebo vždycky pozerala na zem, hoci kázala ináč. Bohužiaľ, ja som jej naprával hlavu, nič bola nadurdená.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere matka Marta, syn Dodo a veštica. V dolnej lište za logom programu nápis „V minulých častiach ste videli...“

Veštica Marte: „Vo vlastnom dome existuje nejaký nepriateľ, ktorý vás vlastne okradol o životnú energiu a ...“

Marta: „Jak to myslíte teraz? Kto ma okradol o životnú energiu?“

Moderátor: „Kto ju okráda o vázy a retiazky, pani Marta veľmi dobre vie, ale o energiu? Veštica ide na vec veľmi opatrne.“

Veštica: „Tuná momentálne vychádza, dá sa povedať, že možnože aj osoba, ktorá sedí tuná.“

Moderátor: „Energická Marta, ktorá si pri príležitosti vykladania kariet nechala vylepšiť účes aj outfít, sa však tvári stále zlovestnejšie a fyzicky slabšia veštica radšej na poslednú chvíľu cúvne.“

Veštica: „Nebudeme to presne definovať, lebo nechceme nikoho ani uraziť, nechceme nikomu ani poškodiť.“

Veštica Marte: „Vy ste príliš veľká....osoba, ktorá má príliš veľa energie a tou vlastnou energiou môžete zabíjať tých ostatných dookola.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere Tonko, Katka, matka a otec, sediaci v izbe. V dolnej lište za logom programu nápis „V minulej časti ste videli...“

Katka: „Ja som si myslela, že to bude úplne inak...no, tie podmienky.“

Mama Katke: „Ja len tolko povím, že komu sa u nás nelúbi, brána je otvorená. My si nemôžeme paláce dovoliť, žijeme z pár korún a ty potom môžeš volačo hovoriť o dome, keď ty budeš mať svoj. A že si na to vlastnými rukami zarobíš. A nie, že hľadáš milionárov.“

Moderátor: „Toto letargická dievčina nečakala. Inokedy dobráčka a veselá žena bráni svoje územie s razanciou dvestokilového hráča amerického futbalu. A Katka sotva lapá po dychu.“

Mama Katke: „Môj syn milionárky nehľadá...ten si hľadá seberovnú...a nehrá se ze seba granda. Že k volakomu dojde, ten ho začne...ten preneho nachystá šeckého a nad šeckým ohrne nos, jak to robíš ty.“

Tonko: „Ja mám pre tento jeden špeciálny výraz. Grófká Erdödy...“

Mama: „Kerá si nesie nad sebou...lenže mój...ja ti len jedno hovorím, s týmto zle pochodíš. Natrafíš na takého, čo budeš v živote banovať.“

Moderátor: „Pani Ivetka Katke dosť fandí. Pravdepodobnejšie totiž je, že ofučaná cukrárka už na nikoho nenatrafí.“

Mama Katke: „A nikdo nadomnú nos ohrneť nebude.“

Katka sa dvíha z pohovky a hovorí: „Dovidenia.“

Tonko: „Dovi.“

Tonko: „Počkaj, počkaj, máme aj záznam.“

Mama: „Nemáme, vtedy tu neboli oni.“

Tonko: „Určite?“

Otec: „A hento?“

Tonko: „Áha.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Na spodnej lište za logom programu nápis „V dnešnej relácii uvidíte...“

Zostrihané vyjadrenia účastníkov programu, ktoré tvoria jeho obsah. Zostrih je bez komentára:
Tonko sype do pohára prášok: „*To je proti žalúdku, na odgrgnutie, uvoľnenie celkové, tých plynov.*“
Následne si Tonko sadá do kresla a výrazne hlasno si odgrgne.
Tonko: „*Pardón.*“

Dodo v kuchyni študuje nápis na tube: „*Komplexné krmivo pre všetky ryby chované v záhradnom jazierku. Trošku ochutené, trošku ochutený puding pre mamu.*“

Tonko, otec a matka vo wellnes centre – všetci ležia na posteliach, zabalení v dekách.
Otec: „*To on nemá tuto šancu na Slovensku, na okolí to nemá šancu nájsť si dievča.*“

Dodo a mama v kuchyni, mama fajčí cigaretu.
Dodo: „*Mám prekvapenie pre teba.*“
Mama: „*No prosím, nech sa páči.*“
Dodo: „*Dal som ti zrobiť puding. Čokoládový, čokoládovo-vanilkový.*“

V zábere štvorica mužov v interiéri bytu, oblečení majú masky.
Roman: „*Čo si ty myslíš o sebe, len zbytočne pokazíš mi náladu. Mal som ju veľmi vynikajúcu.... Už som psychicky zničený, úplne.*“ (Roman plače).

V zábere Tonko v obleku počas pohovoru v pracovnej agentúre.
Zamestnankyňa agentúry: „*Jednoducho, vždy hľadajú ľudí, povedzme si, ktorí sú schopní okamžite pracovať na sto percent.*“

Otec Anton a mama Iveta sedia na pohovke, v rukách majú palice a na nich natiahnuté ponožky s nakreslenými tvármi. Otcovi sedí v lone mačka.
Otec: „*Toto čo prišlo? Môžeme to zjesť?*“
Mama: „*No nie. Je to prítlčné, milé, to si neháme.*“

V zábere interiér bytu Marty a Doda. Do bytu vstupuje muž.
Muž: „*Kde mám peniaze?*“
Marta: „*Takže nevyndeš?*“ Marta sa dvíha zo stoličky a odchádza s kľúčmi v rukách.
Muž: „*Nevyndem....hľadám, čo ďalšie...*“
Mama: „*Čo ja ďalšie...(nezrozumiteľné)*“. Marta niečo nastrieka do očí muža, ten sadá do kresla a do dlaní si skláňa tvár.

Tonko v obleku stojí v lese a spieva: „*Neviem byť sám...neviem byť sám.*“

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere pán Anton ako beží, potom cvičí na dvore.
Moderátor: „*Nastal nový deň a zdá sa, že Tonkov tatino už urážky zlostnej synovej nápadníčky rozchodil.*“
Otec: „*To je...táto rozcvička je dobrá, aby ste si rozprúdilo správne celé telo, aj krv aj všetko. Ruky...do kruhov...hore, takto, krížom, krážom.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere matka a syn v obývačke, ich vyjadrenia sú doplnené zábermi z návštevy nápadníčky Katky.
Moderátor: „*Ale zdá sa, že Tonko s mamou mali krušný večer.*“ (v zábere mama a syn v obývačke).
Mama: „*Večer ešte sme to preberali se synom, tú slečnu...*“
Moderátor: „*Situáciu však zvládli dobre. Poriadne to celé rozobrali a dospeli k logicky znejúcemu záveru.*“ (v zábere retrospektívne obrázky z predchádzajúceho dielu, na ktorých je Katka počas návštevy u rodiny Tonka)

Mama: „Ona nepožaduje normálneho chlapca. Keby hu ozaj mav rada, ona potrebuje takého, čo by hu ada dobre otlkav.“ (v zábere matka, sediaci na pohovke)

Moderátor: „Nie je isté, či ada dobré otlkanie je to, po čom moletná Katka túži, v každom prípade je to presne to, čo by jej Tonko s mamou v tejto chvíli dopriali. Napokon, naložiť jej dokážu aj sami.“

Mama: „Ona sa ide povyšovať a takisto chodila do osobitnej školy ako chodiv on.“

Moderátor: „Obézna dievčina má aj ďalší nedostatok a ten je v očiach pani Ivetky omnoho vážnejší.“

Mama: „Ona otvorene hovorila, že ona len po diskotékach. A jako môže chodiť po diskotékach, keď tancovať neví?“

Moderátor: „Tonko chce za trápnu epizódou urobiť hrubú čiaru a skôr sa snaží analyzovať, kde sa stala chyba, aby ju už druhýkrát neurobil.“

Tonko: „Ja radšej idem na nejaké neutrálne miesto, buď do mesta, do nejakej cukrárni, kaviarni, s dievčaťom, že spoznať ju prirodzenou cestou.“

Moderátor: „Je to jasné. Najpravdepodobnejšou príčinou zoznamovacieho fiaska je fakt, že nevládnu cukrárku pozvať Tonko a jeho rodičia rovno k sebe domov.“

Tonko: „Nie na domácom území, najprv na neutrálnom, neutrálnej pôde, to je najlepšie.“

Moderátor: „Avšak výhody neutrálnej pôdy majú v Tonkovom podaní pomerne hrozivý podtón.“

Tonko: „Lebo tá neutrálna pôda, tam sú ľudia, keď aj niečo sa stalo by, by boli svedkovia, by mohla dať ja alebo ona trestné oznámenie.“

Moderátor: „Prečo by, preboha, mal niekto na prvom rande podávať trestné oznámenie? Mohol by sa niekto opýtať. Ale po stretnutí so zlostinou cukrárkou z Poruby sa to zas až také pritiahnuté za vlasy nezdá. Život Tonkovej rodiny sa dostáva do normálu a každý sa venuje svojej práci.“

Mama v kuchyni pečie koláč: „Oddelíme si bielka od žĺtkov...“

Moderátor: „Tonko sa na mamin koláč určite teší. Predtým, ako ho ochutná, si však musí dať do poriadku žalúdok.“ (v zábere Tonko sype do pohára s čírou tekutinou prášok)

Tonko: „To je proti žalúdku, na odgrgnutie, uvoľnenie celkové, tých plynov.“ Tonko si sadá do kresla a výrazne si grgne.

Tonko: „Pardón.“

Moderátor: „Takto uvoľnený sa vrhne Tonko do prípravy na nesmierne dôležitú vec. Keďže ho čaká vyúštený pracovný pohovor, rozhodol sa trochu oprášiť svoju angličtinu.“ (Tonko sedí za stolom a píše.)

Tonko (foneticky): „Helou, je, mai nejm is Tony. Aj lajk tu vork iz kompjútersity kompjúters. Aj em derajden men ovr ju.“

Moderátor: „Slovná zásoba Tonkovi problém nerobí, jedinou prekážkou je jeho rečová vada, ktorá je pozostatkom choroby z detstva. Napriek nej sa Tonko s ťažkým jazykom pasuje statočne.“

Tonko: „Kompjútrs, kompjútrs, kompjútrs, kompjútrs, kompjútrs, kompjútrs...ah, hlava začína bolieť.“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „Medzitým sa pani Ivetka pri svojej obľúbenej činnosti rozhovorie o predmete, ktorý ju okrem večne prítomnej mačky charakterizuje asi najviac.“ (v zábere matka v domácnosti)

Mama: „A ja bez okuliarov nevidím. Tak to potom muža najedovalo, tak zebrať tenký drótk, vytvaruvav rám, tam, de to bolo prelomené, tam to spojev s tým drótkom a potom zebrať levkoplast a s tým to stáhov, aby ty okuliare držali pokope.“

1. prerušenie (trvanie reklamy 6 min. 4 s)

V zábere mama Iveta ako pripravuje koláč. Následne do kuchyne prichádza Tonko.

Moderátor: „Už je jasné ako obskúrna optická pomôcka drží pokope aj na tvári svojej majiteľky. Sila lásky, nič menej, nič viac. Ale tu už prichádza Tonko, aby svojim rodičom predviedol svoj pokrok v angličtine.“

Tonko: „Mami, zhruba som sa niečo naučev, ale neviem, či to pôjde na sto procent. Helou, mai neim is Tony. Jes laik, lájk tui wort vízr kompjuders. Eis end rait men ovr ju.“

Otec mame: „To otrasie niečo.“ Mama vysypáva plech múkou.

Moderátor: „Pani Ivetka s manželom svojho syna milujú, ale jeho angličtina na nich veľký dojem neurobila. Nečudo. Zdá sa totiž, že pani Ivetka je uprostred nakrúcania vlastnej kuchárskej šou.“

Mama Ivetka: „Trúbu sme si predhriali, čul pridáme trocha a dáme to do trúby.“

Moderátor: „Kým Tonkova mama dostala šancu konečne predviesť svoje kuchárske umenie pred kamerami a patrične si to užívať...“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Dodo ako v kuchyni varí.

Moderátor: „...v Košiciach sa bude variť. Ale Dodo dáva skôr prednosť tekutej strave.“ Dodo otvára fľašu alkoholu.

Dodo: „Otváram fernet, dáme mame trošku do kávy.“ Dodo nalieva alkohol do pohára s hnedou tekutinou.

Moderátor: „Nevedno, prečo Dodo leje mame alkohol do kávy potajomky. Súdiac podľa jej správania, určite by neprotestovala. A zdá sa, že prekvapenia nekončia. Dodo sa chystá variť.“

Dodo: „Mlieko, puding, šľahačka.“ (Dodo postupne ukazuje ingrediencie)

Moderátor: „Uvariť puding s jednou rukou v sadre a v druhej ruke s fernetom je výzva, ktorá si vyžaduje obrovskú motiváciu. Tá Dodova je zatiaľ utajená.“

Dodo: „Sa robia hrudky.“ (Dodo sype prášok do hrnca s bielou tekutinou, následne rozmiešava prášok)

Moderátor: „Zdá sa, že neobratný mladík si chce udobriť mamu, ale či sa mu to podarí s hrudkovitým pudingom, je otázne. Našťastie si Dodo spomenie, čo mu pomáha v každej situácii.“

Dodo: „Dáme trošku fernetu...a to bolo troška viacej.“ (Dodo otvára fľašu, na fľaši je rastrovaný názov na etikete, postupne leje tekutinu do variaceho sa pudingu)

Moderátor: „Fernet hrudky nerozpustil, ale aspoň trochu zlepšil Dodovi náladu. Čo má však záhadný mladík v úmysle teraz?“ (v zábere hrniec s bublajúcou hmotou)

Dodo: „Dáme tam troška ingrediencie, máme tu nejaké krmivo pre rybičky, potom tu máme nejaké červíky a nakoniec nejaké granulky.“ (v zábere Dodo, ktorý postupne dvíha rôzne tuby a číta názvy na ich etiketách)

Moderátor: „Pred chvíľou sa zdalo, že hrudkovitá masa z prihoreného mlieka už horšia byť nemôže. Diabolský mladík však posúva hranice.“

Dodo: „Komplexné krmivo pre všetky ryby chované v záhradnom jazierku. Hehe...fúúú...to je smradu.“ (v zábere Dodo číta názvy na etiketách, následne sype obsah tuby do ruky)

Moderátor: „Ak bolo Dodovým zámerom uvariť najhorší puding na svete, tak už je skoro tam, ale čo chce s prepracovanou gebuzinou robiť?“ (v zábere Dodo, z ruky presypáva granulát do varenej hmoty, následne otvára druhú tubu, z ktorej odsypáva prípravok do ruky a potom do hrnca)

Dodo: „Trošku ochutené, trošku ochutený puding pre mamu, jedla to už aj minule, chutilo jej veľmi, zjedla celú miskú...bude rada, pochutná si.“ (Dodo mieša puding)

Moderátor: „O. K., tak naservírovať toto žene, ktorá ho vychovala, stará sa oňho a živí ho, a jedinou jej chybou je, že mu nechce dať ľubovoľnú sumu peňazí kedykoľvek, to je silná káva, vlastne silný puding. A bude ešte silnejší.“ (v zábere Dodo prelieva puding do misky, následne naň strieka šľahačku a potom červený sypký prášok)

Dodo: „Trochu papriky...sladkú...štípe.“ (v zábere Dodo dvíha pred kameru tubu s červenou sypkou hmotou, na tube nápis „PAPRIKA“)

Moderátor: „Zákerný mladík je so svojou gebuzinou zjavne spokojný. Keby si hľadal prácu s takou energiou, s akou pripravuje pre svoju matku nechutnú gastropascu, už by dávno bral slušný plat a vyhrával firemné ping-pongové turnaje.“

Dodo otvára fľašu: „Dáme jedného frťana...na zdravie.“ (v zábere Dodo po otvorení fľaše pije rovno z nej, etiketa na fľaši je rastrovaná)

Moderátor: „Absurdnou nenávisťou hnaný Košičan celý čas z fernetu starostlivo ochutnával, ale skutočnú kvalitu obludného dezertu dokáže odhadnúť celkom presne.“ (v zábere Dodo leje z fľaše s rastrovanou etiketou jej obsah do pudingu, ten následne preteká cez okraj, Dodo utiera kuchynskú linku, potom ochutná puding a následne ho z úst vyplŕúva do dresu kuchynskej linky)

Dodo: „Ani psovi by som to nedal zožrať. No, ešte takému túlavému hej.“ (Dodo sedí na stoličke a vyškrabáva obsah hrnca do smetiaka)

Moderátor: „Kým sa Dodo snaží napchať svoju zlobu na celý svet do ...“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „...malej misky a ozdobit' ju šľahačkou, Tonko s rodinou si ten istý svet vychutnávajú, ako sa patrí. A spolu. Ako sa čoskoro ukáže, aj ich čakajú sladké chvíle.“ (v zábere Tonko a jeho rodičia prichádzajú k budove, následne sú v plavkách a potom ležia všetci traja v miestnosti na posteliach, prikrytí dekami)

Masér: „Spravím vám čokoládový zábal.“

Otec: „Môže byť.“

Masér: „Je to čistá čokoláda, ja vás natriem...“

Otec: „Áno.“

Moderátor: „Kým Tonko s tatinom si len potichu užívajú sen každého maškrtníka, mamu Ivetku aj v tejto odpočinku zasvätenej chvíli trápi jediná vec a veru sa s ňou neváha zveriť zvedavému masérovi.“ (v zábere ležiace nahé telo pána Antona celé potreté čokoládou, intímne partie sú zakryté vrstvou fólie, následne masér balí celé telo do fólie a potom do deky)

Mama: „Toho chlapca...“

Otec: „Mladšieho...“

Mama: „...nemôžeme oženiť.“

Masér: „Tohto?“

Otec: „Áno.“

Masér: „A nedarí sa ani to...“

Otec: „Ani to.“

Masér: „Fíha...a, však ono sa podarí.“

Moderátor: „Ale dobrosrdečné uistenie priateľského maséra zúfalým rodičom nestačí. Podrobne totiž Tonkov problém analyzovali a zdá sa, že na to prišli.“

Otec: „To on nemá tuto šancu na Slovensku. Na okolí to nemá šancu nájsť si dievča.“

Masér: „Myslíte?“

Mama: „Áno.“

Masér: „Nikdy nehovorte nikdy.“

Mama: „Ja hovorím, lebo každá sa z neho smeje za to, že má problémy s rečou.“

Masér: „Ale, vždycky sa niečo nájde.“

Moderátor: „Jasné, cudzinka by pokladala Tonkovu rečovú vadu len za súčasť jazykovej bariéry a tým by sa jeho handicap stratil. Tonkovci sa veru nezdarujú. Ale ich syn sa teraz zaoberá len a len faktom, že už dvadsať minút leží v neznámej miestnosti nahý a natretý čokoládou.“

Tonko sedí pred logom programu: „Trochu som sa cíteť čudno, lebo obvykle to nemávam, že to je na čistenie pleti. To aspoň hovoril. Neviem, či je to pravda alebo to není pravda.“

Moderátor: „Tonko nemieni uveriť všetkému, čo mu kto povie, najmä nie vtedy, ak ho ten človek drží zabaleného v igelite. Navyše sa pred chvíľou dozvedeli, že táto čokoláda sa nesmie jesť. Podozrievavý Tonko je ako na ihlách, ale mama s tatinom si bezstarostne užívajú zvláštny zábal.“ (v zábere Tonko a jeho rodičia ako ležia zabalení v dekách)

Otec: „(nezrozumiteľné)“.

Mama: „Očúvaj, tatko, včel dojdem domov a by nás kočky zbadali a pes, tak pojdu von. Porád chudátka utečú.“

Moderátor: „Milé rodinné starosti pokračujú aj po zábale. Pán Anton veselo vyčíta vo vonkajšom bazéne a pani Ivetke sa to veľmi nepáči. Čo keď ochorie?“ (pán Anton pláva v bazéne, následne sa utiera)

Otec: „A nebolo tam studeno...voda.“

Mama: „Očúvaj, tatko, a nebudeš musieť tot...ti prinde aj sama voda nateče.“

Moderátor: „Rodinná chvíľka vo wellnesse je síce veselá a bezstarostná, ale pani Ivetka má na seba aj svoju rodinu veľmi realistický pohľad. Dobré vie, čo je najväčšou slabinou ich domácnosti.“ (v zábere rodina odchádza z kúpeľov)

Mama sediaci pred logom programu: „Bolo tam čistejšie ako u nás, lebo tam sa nenanosí špiny z dvora ako u nás. Keď sa ide aj z predného dvora, tam je tráva, hneď sa donese, kŕmia sa zvieratá, na tých svetloch sa im to nachytá a padne im to tu. To by sa každých päť minút muselo zametať.“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Dodo a mama v kuchyni, na dolnej lište za logom programu nápis „Dnes ešte uvidíte...“
Dodo a mama v kuchyni, mama fajčí cigaretu.
Dodo: „*Mám prekvapenie pre teba.*“
Mama: „*No, prosím, nech sa páči.*“
Dodo: „*Dal som ti zrobiť puding. Čokoládový, čokoládovo-vanilkový.*“

V zábere štvorica mužov v interiéri bytu, oblečení majú masky.
Roman: „*Čo si ty myslíš o sebe, len zbytočne pokazíš mi náladu. Mal som ju veľmi vynikajúcu.... Už som psychicky zničený, úplne.*“ (Roman plače)

V zábere Tonko v obleku počas pohovoru v pracovnej agentúre.
Zamestnankyňa agentúry: „*Jednoducho, vždy hľadajú ľudí, povedzme si, ktorí sú schopní okamžite pracovať na sto percent.*“

Otec Anton a mama Iveta sedia na pohovke, v rukách majú palice a na nich natiahnuté ponožky s nakreslenými tvármi. Otcovi sedí v lone mačka.
Otec: „*Toto čo prišlo? Môžeme to zjesť?*“
Mama: „*No nie. Je to prítlčné, milé, to si neháme.*“

V zábere interiér bytu Marty a Doda. Do bytu vstupuje muž.
Muž: „*Kde mám peniaze?*“
Marta: „*Takže nevyndeš?*“ Marta sa dvíha zo stoličky a odchádza s kľúčmi v rukách.
Muž: „*Nevyndem....hľadám, čo ďalšie...*“
Marta: „*Čo ja ďalšie...(nezrozumiteľné)*“. Marta niečo nastrieka do očí muža, ten sadá do kresla a do dlaní si skláňa tvár.

Tonko v obleku stojí v lese a spieva: „*Neviem byť sám...neviem byť sám.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere mama a Dodo v kuchyni, mama fajčí.
Moderátor: „*Kým Dodov diabolský puding čaká na svoj okamih v chladničke, on bez rozpakov komentuje obed, ktorý mu navarila mama.*“
Dodo pri kuchynskej linke, ochutnáva jedlo v hrnci: „*Hm, dobre som posolil, dobre bude.*“
Moderátor: „*Ale ani dobrý obed neodvráti zákerného syna od jeho hnusného plánu. Práve naopak. Akoby sa ani nevedel dočkať, kedy jej ohavný dezert naservíruje.*“ (obaja sedia, mama si zapaluje cigaretu)
Dodo: „*Urobil som prekvapenie pre teba.*“
Mama: „*No, prosím, nech sa páči.*“
Dodo sa dvíha zo stoličky, z chladničky vyberá puding a podáva ho mame a opäť si sadá na stoličku.
Dodo: „*Dal som ti zrobiť puding. Čokoládový, čokoládovo-vanilkový. Aj so ze šlehačkou. Len ešte ceplý je.*“
Moderátor: „*Tak je to naozaj pravda, v Dodovom vnútri sa nahromadila zloba, ktorá mu velí pohostiť mamu pudingom plným krmiva pre rybičky, uschnutých červíkov a vošiek. Úbohá pani Marta o ničom netuší.*“
Mama: „*Ta ja potrebujem chudnúť, môj zlatý...*“
Dodo fajčí: „*(Vypípané), piškóty som zabudol dať. Nie sú piškóty, nie?*“
Mama počas jedenia pudingu: „*Však to nevádi, výborný je.*“
Dodo sedí pri stole, fajčí a usmieva sa. Následne záber na mamu, ktorá puding je.
Moderátor: „*Pani Marta poctivo prehltla hrudky, mysliac si, že ich spôsobila iba synova nešikovnosť. Zákerný Dodo si svoju podlú hru poriadne užíva.*“
Dodo sedí pri stole, fajčí, mama je. Dodo: „*Vanilkový, šak toto vanilka, vanilkový toten a čokoládový, navrchu šlahačka.*“
Mama: „*Ďakujem.*“

Moderátor: „*Nevedno, čo Dodo cíti pri pohľade na to, ako jeho mama hltá sušené červíky a granulky pre jazerné rybky, ale aj keď je to neuveriteľné, zrejme to bude niečo príjemné.*“

Dodo mame, ktorá pokračuje v jedení. Dodo: „*Prvý puding v živote. Jaký, dobrý?*“

Mama: „*Áno.*“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „*Po chvíli Dodo vychádza von a tam prezradí dôvod vzniku nechutnej maškrty.*“ (v zábere Dodo kráča po meste a vysvetľuje do kamery)

Dodo: „*Aspoň nejaká pomsta za to, že jak vrieska po mne, ohovára ma pred susedmi, jak odžu...klame ľudí, že kradnem jej peniaze...*“

Moderátor: „*Zdá sa, že táto rodina má veľa problémov, ale riešiť ich pudingom, je skutočne extrémne.*“

Dodo: „*Každý na mňa pozerá jak na debila, že ja som tá najhoršia..., pritom ona všetko toto začína, akože začína každého klamať.*“

Moderátor: „*Na to, že hovorí o svojej matke, volí Dodo dosť silné slová, ale po tom, čo jej dal zjesť sušené daľnie, je to už asi fakt jedno.*“

Dodo: „*Ona je jedna vyďubaná žena, to len oblbuje ľudí, ona si všetko vymýšľa.*“

Moderátor: „*No, ako sa čoskoro ukáže, úplne všetko asi nie.*“

Dodo: „*Je pravda, že som jej niečo šľohol, či to boli peniaze alebo tak, ale to už bolo dávnejšie...*“ (Dodo kráča po ulici, v prestrihoch zábery na mamu, potom na Doda vstupujúceho do predajne, nad ktorou je vývesná tabuľa s označením „ZÁLOŽNA“)

Moderátor: „*Zdá sa, že Dodo sa poučil a už mame peniaze nekradne. Niežeby nechcel, ale ona si zamyká izbu.*“

Dodo: „*Keď tak, tak si opýtam od nej, keď mi dá, tak mi dá, keď nie, tak sa s ňou radšej nehádam, lebo viem, že je prepnutá, tak to ani nemá význam.*“

Moderátor: „*Napriek všetkým nesvárom však zlomyselný Košičan svoju mamu stále poslúcha.*“ (v zábere Dodo a mama v kuchyni, Dodo čistí zemiaky)

Dodo kráča po ulici: „*Nie, tak hovorila, že nech si idem dačo zohnať, nejakú prácu, ta idem skúsiť tuná do agentúry dať životopis a bude aspoň kľudná.*“

Moderátor: „*No pracovná agentúra to síce nie je, ale väčšina Dodovho životopisu sa odohráva práve tu.*“ (v zábere Dodo vstupuje do pohostinstva, následne si sadá k barovému pultu)

Výčapník: „*Jak to, že si ešte triezvy?*“

Dodo: „*Ta...*“

Výčapník: „*Nalejem ti niečo? Jak stále?*“

Dodo: „*Pivo.*“

Výčapník: „*Vodku jednu...*“

Dodo: „*Nechcem pálenku teraz, ešte je skoro.*“

Výčapník: „*Nechceš?*“

Dodo: „*Pivo radšej, no...*“

Moderátor: „*Barmanov údiv nad Dodovou triezvosťou aj odmietaním pálenky je nefalšovaný a čoskoro sa ukáže, prečo.*“

Výčapník: „*No, už som ho nevidel rok alebo dva triezveho a teraz trikrát po takom čase ho vidím triezveho.*“

Moderátor: „*Muž za výčapným pultom je to, čo Dodo vidí najčastejšie. Logicky sa práve preto jemu zverí so svojím mrzkým pudingovým kúskom.*“

Dodo: „*Začal som robiť puding, som jej зробil vanilkovo-čokoládový puding, ale do toho, čo som dal...tieto, jak sa volajú červy...*“

Výčapník: „*Čo si dal? Červy?*“

Dodo: „*Pre rybičky.*“ Dodo sa smeje.

Moderátor: „*Barman je na alkoholikov zvyknutý, ale keď pochopí, čo Dodo vlastne urobil, žoviálny úsmev je akýsi krčovitejší. Dodo rozpráva o príkoriach, ktoré musí od svojej mamy strpieť.*“

Dodo: „*Zato hovorím, na, tu máš, teraz ti to vraciam aj s úrokami.*“

Výčapník: „*Takže teraz si jej to vrátil....No, ale keď jej chutilo...tak to potom muselo byť dobré.*“

Moderátor: „Skúsenému krčmárovi trvá iba pár sekúnd, kým predýcha príšernú Dodovu príhodu a hneď sa ju snaží obrátiť na žart.“

Výčapník: „A chutnal si to? Bolo dobre?“

Dodo: „Nie.“

Výčapník: „Nie? Nebolo dobre?“

Dodo: „Nemal som to tu odvahy.“

Moderátor: „Dodo síce na ochutnanie svojho hnusného dezertu to tu odvahy nemal, ale žalúdok má silný dosť.“

Výčapník: „Nie? Tak mamka potom jak ryba.“

Obaja sa smejú.

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Vo Svätom Jure sa chystá veľká oslava. Emilio má narodeniny. A keďže ostatní členovia domácnosti chceli všetko pripraviť sami, zavolali si aj výpomoc.“ (v zábere štyria muži ako nafukujú a následne vešajú balóny po izbe.)

Roman: „Toto je kamarát Dušan, brat Aja, je náš veľmi dobrý kamarát, čo s nami vyrastal a teraz nám príde pomáhať na oslavu.“

Moderátor: „Ako každá správna párty v tomto dome, aj táto je kostýmovaná. Emilio ide prezlečený za kráľa, Roman s Lacom tradične za ženy a kamarát Dušan za heterosexuála. Ale Lacovmu kostýmu niečo chýba.“

Laco Romanovi: „Ty si mi zobral zuby?“ (Laco následne neidentifikovaný drobný predmet hádže do Romana, ten si chytá tvár, Laco sa smeje)

Moderátor: „Vzájomné doťahovanie sa je medzi týmito dvoma bežným štandardom, ale tentokrát to Laco zrejme prehnal.“

Roman Lacovi: „Vypadni!“

Laco Romanovi: „Počkaj, počkaj, máš to vo vlasoch.“

Roman Lacovi: „Vypadni (vypípané).“ (Roman následne odchádza z miestnosti).

Moderátor: „Kúsok plastelíny, ktorý Laco do Romana zo žartu hodil, síce skončil na parochni, ale akýmsi záhadným spôsobom sa mu pritom podarilo zraniť Romanovo citlivé oko.“

Roman: „...nebude hádzať do očí...“

Ajo: „...debil...“

Laco: „...však nie do oka som mu hodil...hej, viem, kde hádzem, čo hádzem.“

Následne Laco, Ajo, Roman a Dušan rozprávajú jeden cez druhého.

Moderátor: „Laco sa snaží absurdným obvineniam brániť, ale väčšina osadenstva stojí na strane zraneného kamaráta.“

Dušan Lacovi: „Do oka si mu trafil, však nie sme slepí...“

Ajo: „Bolo to počuť, Laco...“

Laco: „Ja viem, kde som trafil a keď to mal tu na vlasoch, tak do oka mu to nemohlo ísť.“

Dušan: „Ale ten tlak, vieš, však s tým tlakom to trafiš, však to má nejakú váhu.“

Moderátor: „Samozrejme, na tlak a váhu plastelíny Laco zabudol. Možno preto sa mu zdá Romanov hnev trochu prehnaný.“

Roman nezrozumiteľne kričí z vedľajšej izby.

Laco to komentuje: „No, furt končí, on so všetkým končí...“

Roman kričí z vedľajšej izby: „Čo si ty myslíš o sebe, len zbytočne pokazíš mi náladu. Mal som ju veľmi vynikajúcu.“

Laco Emiliovi: „Fajn oslavu máš a neviete mi (nezrozumiteľné)...“

Roman kričí na Laca z vedľajšej izby: „...musíš sa hádať v kuse, keď si vyberám odtiaľ toto žuvačku, alebo čo to je...“

Hlas v pozadí: „...slizolín...“ Následne smiech v pozadí.

Moderátor: „Zdá sa, že pokaziť Romanovi veľmi vynikajúcu náladu zase nie je až také ťažké. Najmä pre Laca, na ktorého je Roman zvlášť precitlivý.“

Roman kričí z vedľajšej izby: „Ty sa len rehni, fakt, daj mi desať euro, fakt, daj mi desať euro, idem do Viedne. Fakt, mi daj desať eur a idem preč.“

Moderátor: „Žiadosť o desať euro uprostred hysterickej scény sa môže zdať trochu zvláštna, ale tu sú na to evidentne zvyknutí.“

Dušan potichu: „On je vážne jebnutý.“

Emilio sedí pred logom programu: „Roman si pýtal akože tých jedenásť euro na cestu do Viedne, lebo on tam má priateľa a furt chce cestovať.“

Moderátor: „Laco si dobre uvedomuje, že najväčším spúšťačom Romanových záchvatíkov je on sám.“

Laco sedí pred logom programu: „Podľa mňa Roman všetko preháňa, keď sa jedná...jemu nemôže človek povedať jedno slovo, lebo hneď „ja idem preč“ a to podľa mňa, keď...ja neviem, akože rozplakať by sa nemal za čo.“

Roman plače: „Ja som psychicky zničený úplne.“ (v zábere Laco)

Dušan: „Ja sa s ním porozprávam, pod' Roman, pod' si zapáliť (vypípané) naňho, pod', pod'...“

Roman z vedľajšej izby s plačom: „Nechaj ma.“

Dušan: „Ale...“

Moderátor: „Romanova hystéria sa stupňuje a zdá sa, že ho nikto nedokáže utešiť. Jediný, kto by to pravdepodobne dokázal, momentálne rieši problém s chrupom.“

Dušan: „No, daj mi tú...pod' si zapáliť, pod' si zapáliť potom....ale ja ti hovorím (vypípané)“

Dva hlasy medzi sebou: „Môžem?...Môžeš.“

Dušan Lacovi: „Chod' sa ospravedlniť, nie?“

Emilio Romanovi: „Ale, neplač už.“

Emilio Lacovi: „Laco, chod' sa mu ospravedlniť.“

Dušan: „Taký (nezrozumiteľné), že pome (vypípané) s prepáčením....(vypípané) celú akciu.“

Moderátor: „Lacovi konečne dochádza, že ak nechce pokaziť celú akciu, musí zakročiť osobne.“

Laco Romanovi: „Ja som ti to nechcel naschvál urobiť.“

Roman: „...si mi do oka hodil...“

Laco Romanovi: „Prepáč, ja som to nechcel...“

Roman: „Vieš, ako ma teraz bolí oko...fakt si mi do oka hodil, to nemám rád...mohol si mi niekde inde, ale nie do tváre, do tváre mi nehádz...môžeš mi aj tuto do tela hádzať...“

Laco: „Prepáč...“

Moderátor: „Lacovu pozornosť už Roman získal, tak vymedzuje hranice, do tela áno, do oka nie.“

Laco Romanovi: „Prepáč, ja som to nehodil naschvál.“

Roman: „Ja som sa chcel zabaviť, fakt, ja nechcem nikomu urobiť...“

Laco: „Ja som to neurobil zo sra...nasilu...“

Roman: „...ja mám tiež city, čo si myslíš...“

Moderátor: „City a plastelína. Táto nebezpečná kombinácia sa podpísala pod konflikt plný vášní. Ale zdá sa, že najhoršie majú svätajurskí gayovia za sebou.“

Laco sedí pred logom programu: „Tak, svojím spôsobom ho mám rád, ale nezbožňujem ho nejak, však lebo jeho povaha je hnusná.“

Roman Lacovi: „Však to je všetko na psychiku, čo mi ty robíš, ty mi ničíš nervy zbytočne. Však ja som mladý chalan, ja si nechcem ničieť nervy pri tebe. Ja mám tiež toho dosť, po krk, ja sa chcem tiež zabaviť...“

Emilio: „Takto ti to hodil, ukáž...dám mu, dám mu...keď mu hodím tak isto do oka, tak pôjdeš?“

Moderátor: „Emiliov návrh hodný materskej škôlky je po chvíľke dôkladných úvah zamietnutý a Roman konečne berie Laca na milosť.“

Laco Romanovi: „Môžem ťa objat? Či je všetko v poriadku?“

Roman: „V poriadku je všetko.“ Laco sa vrhá na Romana a objíma ho. Obaja sa smejú. „Ja tam idem hneď.“

Moderátor: „Niekedy stačí tak málo. Jedno objatie a Roman je opäť vo svojej koži.“

Roman: „Som, áno, jasne plakal som, už som mal, už som psychicky na dne pri ňom celý týždeň“ .

Následne Roman škriekajúcemu papagájovi: „Zavri ústa, neviem rozprávať....vtáky sprosté.“ Roman o Lacovi: „Ale zas mám ho rád, ale, lebo viem, že vyrastal v domove, pomáhal som mu, varil som mu, ale tak nerobí sa to, čo on robí.“

Moderátor: „Roman je definitívne O. K. a jeho nálada sa raketovým tempom opäť dostáva do stavu veľmi vynikajúca. Kým svätajurskí gayovia do troch minút od ukončenia konfliktu a nájdania zubov rozpútali párty, ako sa patrí...“ (v zábere muži oblečení do masiek ako tancujú v izbe, na stole torta)

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „...v Hlohovci riešia Tonkovci celkom iný problém. Zhodou okolností tiež súvisí so sexuálnou identitou.“ (v zábere otec a matka sedia na pohovke, matka hladká mačku, sediacu v jej lone)

Mama: „My sme furt mysleli, že on je mačička, že ..tak zato dostala meno, že Hermiona a včera sa zorvaluval na posteli, synovej, Tonkovej, tak jak si, jak sa prevalel na bruško, toto hore bruškom, tak vtedy sa to zbadalo, že to je kocúrik a nie cicka.“

Moderátor: „Vysvetlenie, ako sa to zbadalo, necháva decentná pani Ivetka radšej na synovi.“

Tonko sedí pred logom programu: „Sa vytiahlo, čo majú chlapi. Čo sa, to sa vytiahlo. Ten orgán, kocúračí.“

Moderátor: „Kocúračí orgán síce svojmu majiteľovi robí pravdepodobne radosť, ale majiteľom majiteľa spôsobil nemalé problémy.“

Mama sedí na pohovke: „Tak teraz čul nevíme, jaké meno mu zas vymyslet. Ale on už očúva na meno Hermiona, tak mu ho už neháme. Tak mesto kocúra cicky bude kocúr. Ja som sa tešila, že budú malé mačatká a zas nebudú, budú dva kocúry.“

Tonko sedí pred logom programu: „Premenovaním na Hermionác alebo Hermion? To ani presne už neviem sám.“

Mama: „Čo, najnovšie to syn, Tonko, ich pomenoval, že Pi a Pa, z tej pesničky. Toto že bude Pi a toto Pa.“

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Vášnivá diskusia o menách pre mačky je však predčasne ukončená, lebo prišla Tonkova chvíľa. Odchod na pracovný pohovor. Predvídava mama si robí starosti.“ (v zábere Tonko a jeho rodičia, Tonko odchádza z domu, otec a mama ho odprevádzajú k bráne)

Mama Tonkovi: „Očúvaj, daj si pozor, aby ta volade volačo nezeľalo.“

Tonko: „Jasné, dám si pozor.“

Mama: „A aby si trafil tam.“

Tonko: „Ja tam trafím, keď sa spýtam.“

Mama: „No, šak ty sa dicky vieš opýtať.“

Moderátor: „Na túto chvíľu Tonko dlho čakal. Vie, že úspešný pohovor v pracovnej agentúre mu môže otvoriť dvere do celkom iného sveta.“

Zvukovo-obrazový predel.

2. prerušenie (trvanie reklamy 5 min. 53 s)

V zábere Tonko ako sedí v aute.

Tonko: „Cítim sa ja tak nervózne. Lebo neviem čo, jaké u vás budú.“

Moderátor: „Keďže slečna v agentúre je k Tonkovi veľmi milá, tréma opadne a Tonko sa pomaly dostáva na istejšiu pôdu.“ (v zábere žena a Tonko počas pohovoru)

Personalistka: „Viete robiť vo worde a exceli?“

Tonko: „Ja vim pracovať vo worde aj v exceli.“

Moderátor: „Slečna je síce milá, ale bude potrebovať nejaké dôkazy.“

Personalistka: „Keby som sa vás opýtala, viete mi povedať? Skúsime?“

Tonko: „Hm...môžeme to skúsiť.“

Personalistka: „Dobre. Viete, ako sa nájde slovo v texte?“

Tonko: „V texte? Nájde sa, dá sa slovník, sa naľuká slovo, zhruba a buď sa tam nájde, sa tam nachádza alebo nenachádza.“

Personalistka: „Výborne, dobre.“

Moderátor: „Výborne, a teraz treba ešte porozprávať o predchádzajúcich zamestnaniach. Tonka najviac trápi práve to, v ktorom dlho nevydržal.“

Tonko: „Keď vám poviem pravdu, že tá vedúca ma moc nemilovala.“

Personalistka: „Prečo to bolo? Čím to bolo?“

Tonko: „Neviem prečo, nebol som jej sympatický. Či som bol Slovák alebo Maďar, neviem, prečo to bolo.“

Personalistka: „Ona bola inej národnosti?“

Tonko: „Ona skôr tej Maďar, od, z toho kraja maďarského.“

Moderátor: „Toto bol však jediný Tonkov neúspech. V iných prácach sa mu darilo a bol obľúbený. Čoskoro sa ukáže, že slečna je nielen milá, ale je aj profesionálka. Lebo dokáže presne pomenovať Tonkove prednosti aj slabosti.“

Personalistka: „Ja som si tu poznačila niekoľko vecí. Dobrý prejav, dobrá sebakritika, kognitívne myslenie pekné, ako skutočne, len môže sa stať...sama som z výrobného závodu...jednoducho, vždy hľadajú ľudí, povedzme si, ktorí sú schopní okamžite pracovať na sto percent. Ale vy máte trošku nevýhodu, musíte ich o tom presvedčiť, že ste schopný pracovať na sto percent.“

Tonko sedí pred logom programu: „Na mňa tá pani z personálnej agentúry bola príjemná, bez problémov vysvetluje, vie, ukázala mi problémy bez žiadnych problémov.“

Moderátor: „Inými slovami, milá slečna sa snaží Tonka presvedčiť, že s falošnou skromnosťou v tomto svete d'aleko nezájde.“

Personalistka: „Vy ste povedali dôležitú vec, že ste zaučali. Málokto vo výrobnom závode zaučá ďalších ľudí. Ten musí byť naozaj dobrý. Aj toto tam vždy spomeniete, nielen tak, medzi rečou, že ste zaučali. To znamená, boli ste šikovný až natoľko, že ste mohli odovzdávať tie skúsenosti ďalej. Je to len pre vás, aby ste sa viac predali, lebo vy si musíte urobiť takú reklamu trošku.“

Tonko: „Lebo v tomto som neskúsený, viac-menej.“

Personalistka: „Ja viem.“

Moderátor: „Bohužiaľ sa však čoskoro ukáže, že Tonko to myslí úprimne. Vychvalovať sám seba jednoducho nie je zvyknutý.“

Tonko: „Ja som myslel, že niekto iný by to mal skôr ten motivačný list napísať, než ja. Že to je ako chvála.“

Personalistka: „Takže ideme.....ale to je dobre, človek sa musí pochváliť, keď má čím. Kto vás pochváli, keď nie vy sám?“

Moderátor: „Vychovaný mladík zdvorilo, ale pevne, trvá na svojom.“

Tonko: „Lebo nie som taký na samochválu, viac-menej.“

Personalistka: „Ale vy sa musíte pochváliť, aby vás mohol niekto zamestnať, tak potrebuje si o vás prečítať, že vy ste šikovný.“

Tonko: „Jasné.“

Personalistka: „Dobre?“

Moderátor: „Slečne je zjavne Tonko sympatický, lebo sa skutočne snaží nájsť cestu, ako jeho prednosti čo najlepšie odprezentovať potenciálnym zamestnávateľom. Tonko si jej snahu uvedomuje a robí mu to radosť.“

Tonko personalistke: „A to vám veľmi pekne ďakujem, že toto ste mi ukázali tie...“

Personalistka: „Nemáte za čo.“

Tonko: „...toto ste mi ukázali tie chyby, nikto iný mi ich neukázal.“

Personalistka: „Dobre, ďakujem vám, držím palce.“

Zvukovo-obrazový predel.

Otec Anton a mama Iveta sedia na pohovke, v rukách majú palice a na nich natiahnuté ponožky s nakreslenými tvármi. Otcovi sedí v lone mačka. V dolnej lište za logom nápis „Dnes ešte uvidíte...“

Otec: „Toto čo prišlo? Môžeme to zjesť?“

Mama: „No nie. Je to prítulné, milé, to si neháme.“

V zábere interiér bytu Marty a Doda. Do bytu vstupuje muž.

Muž: „Kde mám peniaze?“

Marta: „Takže nevyndeš?“ Marta sa dvíha zo stoličky, odchádza s kľúčami.

Muž: „Nevyndem....hľadám, čo ďalšie...“

Marta: „Čo ja ďalšie...(nezrozumiteľné)“. Marta niečo nastrieka do očí muža, ten sadá do kresla a do dlaní si skláňa tvár.

Tonko v obleku stojí v lese a spieva: „*Neviem byť sám...neviem byť sám....v meste neviem byť sám.*“
Následne záber na Tonkovu rodinu, sediacu na pohovke, kývajú. Rodina: „*Ahoj.*“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere Dodo ako otvára vchodové dvere do bytu. Následne vchádza do bytu.

Dodo: „*Mama....*“

Mama: „*A ja skade mám, oné, nevieš skade...*“

Dodo: „*Ty vole...požičaj štyridsať evra...ja ti dám...*“

Mama: „*...sa vrátilo...*“

Dodo: „*Čo si vrátila?*“

Mama: „*Tade, však oné...tebe som...*“

Dodo: „*...ale že, však tuto, čo si mne išla...*“

Mama: „*Však ja som mu vrátila tebe, však skade...*“

Dodo: „*No, ale teraz...teraz mne požičiaš štyridsať evro, potom ak dostane toten, tak ti dám z toho... z mojho.*“

Moderátor: „*Pýtať peniaze od mamy je síce jednoduchšie ako pracovať, ale nie vždy sa to podarí. Dodo prechádza do fázy dva. Prosebný tón.*“

Dodo: „*Ja z môjho (vypípané), mama...čuješ...mama.*“

Dodo sedí na zemi v chodbe bytu.

Moderátor: „*Fáza dva nezaberá, okrem toho mu mama vmetie do tváre, že pil. A to ju hnevá.*“

Dodo: „*Jedno pivo som vypil do matky (vypípané), čo more (vypípané), som, potrebujem, do piatej vrátiť štyridsať evra. Chápeš ma?*“

Moderátor: „*Nakoniec nahnevaná, ale starostlivá mama nachádza originálne riešenie synovho začínajúceho alkoholizmu.*“ (v zábere matka a syn v kuchyni, matka nalieva synovi do malého skleneného pohára hnedastú tekutinu z fľaše zelenej farby s rastrovanou etiketou)

Mama: „*Nedáš si?*“

Moderátor: „*Samozrejme, že si dá, ale ešte teda, aj tie peniaze by chcel.*“ (Dodo, ktorého tvár nie je vidieť, dvíha ruku s pohárom smerom k tvári)

Mama: „*Ja nemám peniaze, ani korunu.*“

Dodo: „*Ty nikdy nemáš, ty kedy si mala (vypípané). To je (vypípané).*“

Moderátor: „*Dodovi pomaly dochádza, že nemôže večne ťahať peniaze z vlastnej mamy a že sa jednoducho dostal do bodu, kedy ich musí začať ťahať z niekoho iného.*“ (mama prechádza po chodbe bytu, za ňou Dodo s cigaretou v ústach, súčasne telefonuje)

Mama: „*Dodo...volaj z mobilu, z môjho už je pretelefonované....*“

Dodo do telefónu: „*Ozaj, čo som chcel.*“ Dodo mame: „*Však zo svojho volám do (vypípané).*“

Dodo do telefónu: „*Čo som chcel, mal by si mi haltnúť štyridsať evri....ah, tak nič potom, dobre, díky, čau.*“

Moderátor: „*Pekný pokus, ale v Košiciach sú už zrejme na tento párik zvyknutí. Dodo nabieha na fázu tri, vyhrážky.*“

Mama: „*Čo mám robiť ja?*“

Dodo: „*Ta ti hovorím, ta berem televízor to mám (vypípané).*“

Mama: „*Televízor nezoberieš...*“

Dodo kričí: „*Ale pre pána do matky (vypípané), keby nebolo treba vrátiť, ta už šikam vtom a ty ticho som, tak pejt', desať evra daj (vypípané).*“

Zvukovo-obrazový predel.

Moderátor: „*Opäť sa raz prejavuje nevšedná kreativita pani Ivetky a jej manžela. Ved' ktorá iná rodina by pri výzve, aby ukázali, ako sa bavia, zinscenovala divadielko o mimozemšťanoch. Mimozemšťania sú v tejto domácnosti obľúbená téma a ich prípadné pristátie v okolí Hlohovca by pravdepodobne pani Ivetka privítala so stoickým pokojom.*“ (v zábere zanedbaný hospodársky dvor, následne matka a otec sedia v izbe na pohovke, otec má v ruke palicu, na jej vrchole je prilepený papier, vystrihnutý v podobe lietajúceho taniera, po ktorého obvode sú vystrihnuté diery na okná; zo

zadnej strany papiera otec svetielkuje baterkou, akoby svietil imitovaný lietajúci tanier; následne majú otec i matka, sediaci vedľa seba, v rukách palice, na vrcholoch ktorých sú nastoknuté biele ponožky, ktoré majú nakreslené na sebe tváre; rodičia reprodukovujú rozhovor dvoch ponožiek)

Otec: „Priletelo ufo.“

Mama: „Očúvaj, v tejto dedine sa nám bude líbiť?“

Otec: „No, asi, pravdepodobne áno.“

Mama: „A budú tu mat pre nás pochopenie?“

Moderátor: „Pani Ivetka je praktická žena a také je aj jej videnie problémov iných civilizácií.“

Mama: „A čo tu budeme jesť?“

Otec: „Trávu?“ Následne otcovi sadá do lona mačka. „Toto čo prišlo, môžeme to zesť?“

Mama: „No, nie, je to prírodné, to si neháme, to nám bude robiť spoločnosť.“

Otec: „Tak to si neháme. To si zebereme ze sebou?“

Mama: „Môžne si zebrať ze sebou, ho. Na našu planétu.“

Moderátor: „Veru, láska má mnoho podôb a treba povedať, že táto hlohovecká je mimoriadne sympatická.“ (v zábere mama a otec rozkladajú pohovku, následne ležia na nej obaja v objatí)

Mama: „Ale máš ruky studené, hybaj, studenú máš...ty máš vždycky studenšiu...ale keď ta ja postudením, tak sa ti to nelúbi....To mrnčíš, že som prišla jak z mrazáka.“

Moderátor: „Je jasné, že životné podmienky tohto manželského páru sú neštandardné a oni si to dobre uvedomujú, ale to im nebráni v tom, aby sa tešili jeden z druhého a zo svojho vzťahu.“

Mama sedí pred logom programu: „Na láske je najkrajšie, keď sa dvaja lúbia, že a veria si a jeden druhého si podporuje, že nenechá ho padnúť v najťažších chvíľach. Tak jak vždycky, keď som bola v najťažších chvíľach, tak nenehav ma padnúť môj muž.“

Moderátor: „Tak, ako pán Anton, aj jeho manželka silno prežíva spoločnú lásku a nemá problém nahlas povedať, čo pre ňu jej muž znamená.“

Mama sedí pred logom programu: „Znáša se mnú moju chorobu, či se mnú chodí po lekároch, po nemocnicách, po vyšetreniach všelijakých a nedokázal ma opustiť. Mohov si nájsť zdravšiu a mladšiu a nespraviv to.“

Moderátor: „Do atmosféry totálnej rodinnej harmónie prichádza Tonko z pracovného pohovoru a všetka pozornosť sa sústreďí okamžite na neho.“

Tonko sedí doma na pohovke: „Možná boli určité problémy a to sa vyriešilo, keď sa to dá vyriešiť, vyriešilo sa. To asi....dobrá skúsenosť, dobré poradenie.“

Moderátor: „Pohovor v pracovnej agentúre berie Tonko pozitívne. Pripomienky, ktoré mala personalistka k jeho životopisu aj sebaaprezentácii ho neurazili, naopak, berie ich ako možnosť posunúť sa ďalej.“

Tonko: „Ja si myslím, že teraz, že teraz to pôjde teraz, lebo mne dalo mnoho, či po pracovnej stránke alebo po tejto, že mám to ináč prepracovať si.“

Moderátor: „S nevestou to zatiaľ nevyšlo, ale aspoň k vysnívanej práci má Tonko o krok bližšie. Zdá sa, že on aj jeho rodičia si dni nakrúcania aj spoluprácu so štábom poriadne užívali. Ale ako bude vyzerat život tejto sympatickej, aj keď nevšednej, rodiny, keď nakrúcanie šou skončí?“ (v zábere Katka, následne Tonko pri rieke, matka a otec pri domácich úkonoch)

Otec sedí pred logom programu: „No tak, no život bude vyzerat jako sme fungovali aj predtým, tak aj potom. Tak isto musím kŕmiť dobytok, postarať sa aj o rodinu, aj o všetko, takže jako predtým, tak aj po.“

Zvukovo-obrazový predel.

V zábere mama Marta upratuje byt, Dodo sedí na pohovke a fajčí; následne mama fajčí pri stole.

Moderátor: „V Košiciach u Marty a Doda tiež vládne harmónia, ale iba preto, že mama a syn sa spolu nebavia. Pani Marta to už nakoniec nevydrží a snaží sa obnoviť komunikáciu.“

Marta si sadá k Dodovi na pohovku, v ruke drží cigaretu, fajčí: „Tak čo, Dodko...ta ideš vonku s chlapcami?...Dobre.“

Moderátor: „Dodo čakal iba na to, kým mama vypadne z kuchyne. Dobre si totiž všimol, že si pri upratovaní zložila z krku retiazku a tá teraz leží na stole. Zákerému mladíkovi viac netreba.“ (v zábere matka a syn sedia spolu na pohovke, následne syn odchádza do druhej miestnosti a zo stola berie drobný predmet, následne odchádza z bytu preč)

Marta: „Kde ideš, Dodko?“

Dodo: „(nezrozumiteľné).“

Marta: „Zatvor dvere.“

Moderátor: „Konečne sa Dodo cíti vo svojej koži. Pôvodne letargický mladík s retiazkou v ruke akoby ožil. Viditeľne sa mu zlepšila nálada, nebodaj dokonca aj pobehne. Zdá sa, že konečne robí niečo, čo ho baví.“ (v zábere Dodo stojí pri aute, tvár osoby, sediacej v aute, je rastrovaná, následne Dodo odchádza do predajne, nad ktorou je nápis „ZÁLOŽŇA“)

Dodo sedí pred logom programu: „Ta neviem, jako, chcel som mať peniaze a neviem, nechcela mi asi dať a zato som jej začal brať peniaze, že som jej zvykol, toto, zobrat, toto, že zistila to a začala byť na mňa agre..., toto naštvatá, chcela ma dať aj do detského domova.“ (v prestrihu opakovaný, čiernobiely záber na Doda, berúceho predmet zo stola)

Moderátor: „Pri návrate domov víta o retiazku ľahšieho a o dve deci ťažšieho Doda nahnevaná mama.“

Dodo pred vchodovými dverami do bytu, mama mu otvára dvere.

Mama: „Ty zvoníš? Dodo, kde je retiazka?“

Dodo: „Ta ty ju..(nezrozumiteľné) (vypípané).“

Mama: „Čo mne si ju dal? Ja som tu pratala, robím...tu som išla fajčiť s tebou do obývačky...“

Moderátor: „Pani Marta je však na zapieranie svojho syna zvyknutá a tak vyšetruje ďalej. Potúžený Dodo ukazuje svoju pravú tvár.“ (v zábere matka a syn v kuchyni)

Dodo s cigaretou v ústach: „To si (nezrozumiteľné)(vypípané) tu som ti dával do ruky, more, pre (nezrozumiteľné) (vypípané).“

Mama: „Ta nerob...“

Dodo: „Ta mala si (vypípané) (nezrozumiteľné) more dala si...že ju dám a ešte si (vypípané) tebe (nezrozumiteľné) (vypípané) dneska....Zo mňa tu bude robiť (vypípané).“ Dodo odchádza na schodište bytu, kde ho čaká muž s rastrovanou tvárou.

Moderátor: „Dodova nervozita by sa sčasti dala pričítať aj prítomnosti chlapíka v maskáčovej bunde, ktorému dlží peniaze.“

Muž Dodovi: „Naval peniaze.“

Dodo: „Počkaj, ta nájdem (nezrozumiteľné) (vypípané), že peniaze, toto...“ (Dodo otvára bytové dvere)

Dodo mame: „Daj mi hej, toto...“

Mama: „Ja nemám...“

Dodo mame: „Ta mu dám, vrátim peniaze...“

Mama: „Tampuláre ti ja skasíruje...“

Dodo mame: „Tebe toto do ruky som dával...potom už.“

Mama: „Ta volám (nezrozumiteľné).“

Dodo mame: „Ta volaj matku (vypípané).“

Moderátor: „Mama toho má už plné zuby a siahne k osvedčenej zbrani. Vyhráza sa policajtmí.“

Mama Dodovi: „Tebe najlepšie bude v base...“

Dodo mame: „Ale ja som išiel tuná, išiel som vonku, prišiel som späť, tu som ti ju dal do ruky, ta nerob zo mňa teraz vola...“

Moderátor: „Úbohá pani Marta je v koncoch. Nemá peniaze, ani retiazku, Dodo je nepríčetný a chlapík, ktorému dlží peniaze, je neodbytný.“ (v zábere Dodo chodí po byte, následne odchádza na schodište, kde čaká muž s rastrovanou tvárou)

Mama Dodovi: „Ja som ti ju dala do ruky...“

Dodo: „Že ťa to baví, more, ty (vypípané).“ Dodo mužovi: „Pod' ideme (dlhé pípanie).“

Mama: „Ta nie že oné, ta zavolám policajtov a pôjdete obidvaja, keď ste sa opili.“

Moderátor: „Dodo uteká, ako za každým keď je problém. Problém však neuteká, práve naopak. Vchádza za pani Martou až do kuchyne.“ (v zábere Dodo beží dole po schodišti, následne záber na vchodové dvere bytu, ktoré sa otvárajú a dnu vchádza muž s rastrovanou tvárou)

Muž Marte: „Kde mám peniaze?“

Marta mužovi: „Takže nevyndeš?“

Muž: „Nevyndem.“

Moderátor: „Chlapík, ktorému Dodo dlží peniaze, má tiež len jedny nervy. Preto prichádza s radikálnym riešením.“

Muž: „(Nezrozumiteľné), (vypípané), (nezrozumiteľné), vy si zo mňa budete robiť (vypípané).“ (muž chodí po byte, Marta tiež)

Marta: „Čo robíš?“

Muž: „Berem televízor si.“

Moderátor: „Ale pani Marta sa nedá len tak ľahko, načrie na dno svojich duševných síl a vyrazí do boja.“ (v zábere muž odťahuje stôl, aby sa dostal k televízoru)

Marta mužovi: „A ty nebudeš tu pred nimi nič s tým robiť, čo si myslíš...“

Muž: „(Nezrozumiteľné).“

Marta: „Čo, ja ti dlhujem peniaze?“

Moderátor: „Pani Marta sa nekašle. Ak branie televízora bolo radikálne, čo je potom toto?“ (v zábere sa Marta skláňa k tvári muža, niečo mu strieka do očí, muž následne sadá do kresla a zakrýva si tvár, Marta potom odchádza k vchodovým dverám bytu a zamyká ich; záber z okna na odchádzajúce policajné auto a potom na Martu, sediacu v kuchyni a fajčiacu).

Marta: „Tak, dala som mu slzák a zavolala policajtov. Teraz bude najmenej dvadsaťštyri hodín tam, pokiaľ vytriezvie, ho budú vypočúvať. Idem tam nahlásiť.“

Moderátor: „Pani Marta Dodovým správaním zjavne veľmi trpí. Vychovala ho však sama. Problémy, ktoré jej výchovou vznikli, vyriešia policajti a ona sa opäť oddáva svojmu neveselému osudu.“ (postupné čiernobiele zábery na predchádzajúce udalosti, mama nalieva synovi alkohol, syn vstupujúci do záložne, syn pije pri barovom pulte, ruka sype do hrnca ingredienciu, mama je puding)

Marta: „Takto si mi tu žijeme.“ Marta vyfúkne dym z úst.

Zvukovo-obrazový predel programu.

Moderátor: „Tonkovi a jeho rodičom sa napriek ubezpečeniam, že všetko bude ako doteraz, so štábom lúčilo veľmi ťažko. A tak sa naši kolegovia rozhodli, že ako darček na rozlúčku nakrútiť s Tonkom klip na jeho obľúbenú pesničku.“ (v zábere rodina ako cestuje autom, následne zábery na mamu a otca pri rôznych domácich činnostiach)

Tonko spieva pesničku: „Straší maják nie som pocestný v púšti (nezrozumiteľné) pre silných, nezvládnem skúšky, priateľov každú noc telefón trápi, na tričku nosím dúhový nápis, nevieš byť sám, nevieš byť sám, sám, v meste sám žiť nevieš, neviem byť sám.“ (počas Tonkovho spievania sa striedajú zábery na spievajúceho Tonka pri mrazničke, v kúpeľni, následne záber na matku a otca na chodbe, ktorí taktiež spievajú)

Tonko pokračuje v spievaní: „Neviem byť sám, neviem byť sám, v meste sám neviem ...byť sám....Áha....nad ránom príde ku mne na balkón hviezda,...(nezrozumiteľné) dávajú (nezrozumiteľné) miesta....(inštrumentálna hudba a počuť grgnutie)...pardón...v sklách výkladov, zrkadlia tvár, sen sa túla po uliciach, ty hľadáš tvár, ja dotyk rúk, človek v meste nemá byť sám....Ahoj.“ (v zábere Tonko v lese, následne Tonko počas pobytu vo wellnes, počas návštevy Katky, Tonkove skríknutie Aha, po objavení kamery, poča Tonkovho spievania je v pozadí počuť mužský hlas, ktorý pomáha Tonkovi s textom, Tonko v obchode počas skúšky oblečenia, Tonko s rodičmi v obývačke, Tonko v aute, v posilňovni, v izbe, počas snahy o grgnutie, následne spievajú pieseň spoločne rodičia a štáb, záber na rodinu, sediacu na pohovke, kývajú)

3. prerušenie (trvanie reklamy 5 min. 43 s)

Zvukovo-obrazový predel programu.

V zábere

Žena 1: „Pôjdeme po celom svete s Martinkou, zatiaľ...“

Martinka: „No.“

Žena 1: „Nevieme dokedy.“

Muž: „A ženu treba pretiahnuť do sucha, nie do mrkva, do do, do keď je ešte mokrá z nej zísť.“

Martinka: „Tak okej, tak poďme pozrieť Tonka, možná, že aj zosobášime...“

Iná žena v pozadí: „Aj mamu má dobrú.“

Martinka a žena 1 cestujú v aute. Martinka: „Ty, počúvaj, môžeš byť rada, že ja ťa volade zoberem, de by si sa ty vybrala do (vypípané), že si zavretá ako taká krava. Môžeš byť rada, že so mnou volade

ideš. A ty čo ti ja závidím? Ty môžeš mne závisieť. Čo ty tuná (vypípané) dobre (vypípané) na mňa mať, ma nesar už ale.“

Martinka, jej matka a žena 1 idú po ceste, pred domom ich víta mama Ivetka, Tonko a otec.

Žena 1 a matka Martinky: „*Dobrý deň.*“

Mama Ivetka: „*No, tak vitajte u nás.*“

Martinka: „*Ďakujeme veľmi pekne.*“

Následne v zábere mama Iveta, žena 1 a Martinka v izbe.

Mama Iveta podáva Martinke pohár. Martinka: „*Ďakujem pekne, ja si neprosím.*“

Žena 1 mame Ivete: „*Dajte mi tam vela, dajte mi tam plný pohár.*“

Martinka Tonkovi: „*Tak, čo s tebou?*“

Martinina mama: „*Však ho treba pekne obliecť...*“

Mama Iveta: „*No.*“

Tonko: „*Na diskotéky ja nechodím, ja...*“

Martinka: „*Tak na zábavu pôjdeme spolu.*“

Tonko: „*To, tam ma nedostaneš.*“

Mama Martinky: „*Dostaneme.*“

Martinka: „*Jóó, boha...*“

Tonko: „*Nedostanete.*“

Martinka: „*A však mama ťa pustí vari, veď už nemáš päť rokov.*“

Mama Martinky: „*Aj oni idú.*“

Tonko: „*Lebo ja dosť mám zábavy aj tu.*“

Mama Martinky spieva: „*A ja naučená, a ja naučená....veď pod' mi dať pusku, pod' bližšie, nech sa s tebou zblížim, ja ti neublížim...no pa moja láska... (žena ťahá k sebe Tonka, objíma ho okolo krku a bozkáva na líce)...ľúbim ťa (žena spieva) ..tak veľmi ako ťu biť viem.*“

Ženský hlas mimo kamery dáva Martinkinej matke otázku: „*Pani Hanka, boli sme na návšteve u Tonka a ako to tam vyzeralo?*“

Martinina mama stojí pred logom programu: cca 21 s je žena ticho, následne neznáma žena opakuje otázku „*Pani Hanka, počuli ste ma?*“

Mama Martinky Hanka: „*Nie, lebo ja som hluchá.*“

V zábere pán Anton v exteriéri: „*Jak ju vychovali...jak, jak sa povie, jaká matka, taká Katka. Jaký otec, taký syn a jaké drevo taký klin. A dicky len klin sa klinom vyráža.*“

Pán Anton na dvore s pani Ivetou a Tonkom. Otec: „*Šak aj ja u nás, jedného som tiež poznal čo bol, tiež si dal kravu a s kravú to robel...no ale to už...*“

Mama Iveta, otec a Tonko sedia na pohovke, mama a Tonko sa smejú, otec hovorí: „*Tak, aby jeden na druhého oný, no koza na kozu skáče...môže tá koza zostat s tú druhú kozu tehotná, kotná? Nemôže. Ale už keď na nu skočí cap...nemôže, ako ju môže, žeby umelým oplodnením.*“

V zábere rodina štyroch mužov – gayov, medzi nimi neznámy muž.

Muž: „*Vieš, kde je chyba? V našej sprostej vláde je chyba. Lebo všetci útočia proti našej komunite, každý si myslí, že máme lepru, že sme malomocní, postihnúť a takto to v celom, takto to v tomto štáte vypadá. Takto to vypadá, presne. A každý ťa potom odstrkuje. Chod' preč, lebo ty si buzerant, chod' preč, lebo ty žiješ so ženou a hotovo, koniec. Koniec debaty, ideš na úrad niekde, napíšu tam do kolónky neco a odpovedia, Ježišmaria, toho nemôžem zobrať, lebo je homosexuál.*“

Následne v zábere neznámi muži na návšteve v byte. Spievajú, v strede žena, ktorá počas tanca vytahuje tričko do výšky cca polovice hrude. Hruď je v oblasti pŕs rastrovaná. Počas tanca sa obraz sťahuje na polovicu obrazovky. V ľavej polovici obrazovky mnohouholník so zábermi z nasledujúcej časti programu, v pravej polovici obrazovky rolujúce sa titulky programu.

* * *

Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, programová služba a ich zložky nesmú: „spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných“.

Účastník konania odvysielal na svojej programovej službe dňa 18.06.2012 o cca 21:31 hod. program *Extrémne rodiny*, v ktorom prezentoval snahu rodičov Ivety a Antona nájsť pre svojho syna Tonka priateľku/nevestu. Predmetný program tiež zobrazoval príbeh pani Marty a jej syna Doda žijúcich v Košiciach.

Účastník konania doručil Rade dňa 17.12.2012 písomné stanovisko, ktoré predstavovalo spoločné stanovisko účastníka konania k správnym konaniam č. 340-PLO/O-4386/2012, 339-PLO/O-4385/2012 a 359-PLO/O-4596/2012.

Účastník konania v tomto stanovisku uviedol, cit.: *„Rada v predmetných oznámeniach absolútne nedostatočne špecifikovala, akým konkrétnym spôsobom sa mal účastník správneho konania dopustiť porušenia namietaných ustanovení Zákona o vysielaní. Rada sa obmedzila len na demonštratívne uvedenie vybraných neucelených informácií a vyjadrení z odvysielaného príspevku, pričom však opomenula identifikovať ktoré konkrétne informácie mali porušiť ustanovenia Zákona o vysielaní a rovnako tak, opomenula identifikovať akým spôsobom (konkrétnym konaním, opomenutím a pod.) mali tieto informácie porušiť ustanovenia Zákona o vysielaní. Konanie Rady nie je možné považovať za súladné so zákonom nakoľko účastníkovi neposkytuje presnú a relevantnú informáciu o rozsahu jeho obvinenia a konkrétnych okolností, ktoré by mali odôvodňovať existenciu správneho deliktu. Rada navyše neidentifikovala fyzické osoby, do ktorých práv malo byť konaním vysielateľa zasiahnuté, dokonca Rada ani totožnosť týchto osôb nepozná. Najpodstatnejším znakom zásahu do práv na ochranu ľudskej dôstojnosti musí byť presné a jasné vymedzenie individualizovaného subjektu, ktorý je nositeľom údajne porušených práv. Rada sa v oznámení obmedzila len na neurčité pomenovania osôb z hľadiska ich postavenia v rodine (matka, otec, strýko) a pomenovania menom (Tonko, Iveta, Marta, atď.).“*

Na ústnom pojednávaní účastník konania uviedol, cit.: *„K podkladom pre rozhodnutie ÚK uvádza, že dostali väčšie množstvo prepísaných dialógov so všeobecným konštatovaním, že mohli zasiahnuť do dôstojnosti daných osôb. Podľa jeho názoru malo dôjsť k väčšej špecifikácii, ktoré konkrétne časti týchto dialógov predstavovali zásah do ľudskej dôstojnosti. K takto všeobecne formulovaným podkladom nevedel zaujať konkrétne stanovisko.“*

Účelom oznámenia o začatí správneho konania je informovať účastníka konania o predmete správneho konania a to v takom rozsahu, aby sa mohol k eventuálnemu porušeniu zákona relevantne vyjadriť. Predmetom tohto správneho konania bolo posúdenie, či daný program mohol svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich Katky, Tonka, Doda a jeho matky Marty. Ako uvádza aj sám účastník konania v oznámení o začatí správneho konania boli citované vyjadrenia, pri ktorých podľa názoru Rady vzniklo dôvodné podozrenie, že vzhľadom na svoj obsah a spôsob spracovania mohli zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti vyššie uvedených osôb. Je teda zrejmé, že účastník konania bol jednoznačne a nezameniteľne oboznámený s predmetom správneho konania a to v dostatočnom rozsahu na to, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým relevantným skutočnostiam, čo koniec koncov aj urobil vo svojom písomnom stanovisku.

V zmysle právnej úpravy správneho konania je vylúčené, aby Rada v priebehu správneho konania explicitne konštatovala presne, ktoré konanie a akým spôsobom naplnilo danú skutkovú podstatu. Dané skutočnosti Rada môže skonštatovať až po spoľahlivom zistení skutočného stavu veci a v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. ich uvedie vo výroku a odôvodnení rozhodnutia. V opačnom prípade by Rada v rozpore so zásadami správneho konania prejudikovala svoje rozhodnutie.

K otázke totožnosti účinkujúcich, do ktorých ľudskej dôstojnosti bolo zasiahnuté Rada uvádza, že je irelevantné, či pozná ich presnú totožnosť (meno a priezvisko). Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil svojim rozsudkom č. 3 SŽ/66/2009 zo dňa 11.03.2010 rozhodnutie Rady č. RP/38/2009 zo dňa 08.09.2009. V tomto rozhodnutí Rada sankcionovala vysielateľa MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.

za odvysielanie príspevku, ktorý zasiahol do ľudskej dôstojnosti ženy o zraneniach, ktorej informoval. V predmetnom príspevku nebolo uvedené ani krstné meno ani priezvisko tejto ženy. **Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však stotožnil so záverom Rady, že na základe vonkajších identifikačných znakov, ktoré odznali v tomto príspevku (záber na dom ženy, jej vek, skutočnosť, že má dvoch synov atď.) bola táto žena jednoznačne identifikovateľná pre svoje širšie okolie.**

Tonkova rodina bola okrem vizuálneho zobrazenia všetkých jej členov pri rôznych činnostiach, identifikovaná prostredníctvom krstných mien jej členov, bolo uvedené, že žijú „neďaleko Hlohovca“ a recipientovi bolo sprostredkovaných viacero záberov rodinného domu a okolia, v ktorom táto rodina žije. V rámci programu tiež bolo explicitne poukázané na zdravotné problémy syna Tonka, ktoré na ňom zanechali trvalé následky. Marta a jej syn Dodo boli taktiež identifikovaní krstnými menami, faktom, že žijú v Košiciach, viacerými vizuálnymi zábermi z ich bytu, bytového domu ako aj jeho okolia. Zároveň bolo tiež detailne poukázané na problémy, ktoré má pani Marta so svojim synom a to najmä skutočnosť, že jej syn Dodo kradne veci a odnáša do záložne. Účinkujúca Katka bola identifikovaná prostredníctvom krstného mena, jej profesie (cukrárka) ako aj miestom bydliska (Prievidza). Bolo tiež poukázané na fakt, že v minulosti v rámci programovej služby JOJ vystupovala už v podobnej šou (Farmár hľadá ženu).

Vzhľadom na všetky okolnosti dospela Rada k jednoznačnému záveru, že najmä pre širšie okolie boli vyššie uvedení účinkujúci jednoznačne identifikovateľní.

Účastník konania v ďalšej časti svojho stanoviska cituje čl. 26 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a slobodách a uvádza „*Na základe vyššie uvedených ustanovení Ústavy SR a Dohovoru, má účastník správneho konania za to, že predmetný odvysielaný príspevok je slobodným prejavom a šírením informácií, ktorý spadá pod Ústavou SR a Dohovorom garantovanú ochranu slobody prejavu. Takto chránenú slobodu prejavu a šírenie informácií je možné zo strany Rady ako správneho orgánu obmedziť len zákonom a na jeho základe a zároveň za splnenia podmienky, že takýto obmedzujúci zásah zo strany správneho orgánu je v demokratickej spoločnosti nevyhnutný na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku alebo ochranu verejného zdravia a mravnosti. Účastník konania má za to, že predmetné správne konanie vedené proti účastníkovi konania je zásahom do jeho Ústavou SR a Dohovorom chráneného práva na slobodu prejavu.*“

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v čl. 10. zakotvuje právo na slobodu prejavu pre každého. Rovnako však Dohovor ako aj Ústava SR ustanovujú možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií. Sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných. Neprimeraný rozsah môže spočívať najmä v zásahu do ľudskej dôstojnosti a cti iných. V takých prípadoch už je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu. Sloboda prejavu teda nemá absolútny charakter.

Z citovaných noriem vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie musí

- vyplývať zo zákona,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti,
- sledovať legitímny cieľ.

Adjektívum „nevyhnutný“ v zmysle čl. 10 ods. 2 Dohovoru zahŕňa naliehavú sociálnu potrebu, pričom vnútroštátne orgány zmluvných štátov Dohovoru majú určitý rozsah voľnej úvahy na posúdenie jej existencie, a to samozrejme s európskou kontrolou (Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ďalej „ESLP“ vo veci Lingens v. Rakúsko, 8.júl 1986, séria A, č. 103, str. 25, ods. 39). Nevyhnutnosť zároveň znamená nemožnosť dosiahnuť cieľ obmedzenia iným spôsobom. Cieľ obmedzenia predstavuje napr. ochrana práv a slobôd iných, ochrana zdravia, súkromného života a pod. Z toho vyplýva, že pojem „nevyhnutnosť“ v demokratickej spoločnosti sa musí vždy posudzovať *ad hoc*

spolu s legitímnym cieľom.

Ústava zakotvuje legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu taxatívne, ako ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov. Predmetná sankcia, je účastníkovi konania uložená na základe zákona, konkrétne § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. Účelom tohto ustanovenia je práve ochrana práv a slobôd iných (v tomto prípade konkrétne právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti). **Podmienka legality a legitimacy je teda nepochybne naplnená.**

Proporcionalitu obmedzenia slobody prejavu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých konkrétnych povinností všeobecne záväzným právnym predpisom, v tomto prípade zakotvením ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. Keďže zákonodarca využil ústavné splnomocnenie (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR) na zakotvenie tohto obmedzenia formou zákona, je potrebné považovať tento princíp za zachovaný. Rade neprináleží zachovanie proporcionality v tejto rovine skúmať.

Druhou, je rovina obmedzenia slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Túto rovinu skúmala Rada prostredníctvom zákonom dovolenej správnej úvahy, pričom analyzovala intenzitu zásahu do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich v programe na jednej strane a intenzitu príp. obmedzenia slobody prejavu účastníka konania na strane druhej.

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: „*Účastník konania má za to, že predmetný príspevok je zo strany Rady potrebné skúmať v jeho celkovom kontexte. Účastník konania sa v predmetnom programe s názvom Extrémne rodiny zameriava na poukázanie rôznych vzťahov existujúcich v rodinných prostrediach, ktoré nie sú typické a úplne obvyklé v prevažujúcej spoločnosti na Slovensku. Cieľom programu je priblížiť divákovi rôzne spôsoby života a osudy jednotlivých účastníkov programu, ktoré sa môžu považovať za atypické a ojedinelé. Snahou vysielateľa je bežnému priemernému divákovi sprostredkovať iný pohľad a názory na fungovanie rodiny a medziľudských vzťahov. Napriek tomu, že sprostredkované informácie môžu na prvý pohľad javiť ako provokujúce, šokujúce a majúce za cieľ vyvolať senzáciu, pozorný a bežný recipient príspevku vníma samotný príspevok ako popis a sprostredkovanie každodenného režimu, vzťahov, problémov, rôznych situácií jednotlivých účinkujúcich, doplnený o komentáre moderátora. Účastník konania si plne uvedomuje, že v príspevku je prítomná téma neštandardných podmienok na bývanie jednotlivých účinkujúcich, sexuálnej orientácie účinkujúcich či homofóbie, avšak tieto nie sú ústredným motívom a ani zámienkou účastníka konania k ich zosmiešňovaniu. Naopak účastník konania v predmetnom programe poukazuje na rôzne životné situácie, v ktorých sa bežný človek môže ocitnúť, divákovi sprostredkúva jeho reakcie a názory na bežné ľudské pocity, činnosti a situácie (napr.: partnerstvo, láska, sexuálna orientácia, manželský život, vzťahy s rodičmi, deviácie blízkej osoby, starostlivosť o domácnosť, homofóbia, atď.). Napriek skutočnosti, že poukazovanie na pálčivé témy stojace na periférii záujmu značnej časti populácie (napr.: postihnutie človek, chudoba, nedôstojné podmienky na život, homosexualita) sa môže Rade a jej členom zdať ako nepohodlné či ideologicky nevyhovujúce, verejnosť má právo takéto informácie prijímať a účastník konania má právo takéto informácie rozširovať.*“

Predmetný program je skutočne nutné skúmať v jeho celkovom kontexte. Táto povinnosť vyplýva Rade aj z predmetného ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z., ktoré zakazuje aby program svojím obsahom a spôsobom spracovania zasahoval do základných práv a slobôd a ľudskej dôstojnosti iných. Rada teda pri posudzovaní možného porušenia daného ustanovenia musí vziať do úvahy celkový obsah a spôsob spracovania daného programu a teda nepochybne aj jeho celkový kontext.

Právo účastníka konania zvoliť si slobodne ústrednú tému svojich programov vrátane atypických, ojedinelých príp. „*pálčivých tém stojacich na periférii záujmu značnej časti populácie*“ nie je v žiadnom ohľade spochybňované. Rada v žiadnom prípade neposudzuje, či je sprostredkovanie týchto tém vo vysielaní televíznej programovej služby možné považovať za „nepohodlné či ideologicky

nevyhovujúce“. Skutočnosť akú tému si účastník konania v rámci svojej programovej služby zvolí, spadá v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. (Vysielať vysielajú programy slobodne a nezávisle.) výlučne do kompetencie samotného účastníka konania.

Rada je však ako kompetentný správny orgán povinná analyzovať konkrétny obsah a konkrétny spôsob spracovania daného programu, v prípade ak dôjde k dôvodnému podozreniu, že by tento mohol zasiahnuť do ľudskej dôstojnosti určitej fyzickej osoby tak ako tomu bolo v tomto prípade. Skutočnosť, že si účastník konania pre daný program vybral atypické a pre určitú časť populácie kontroverzné témy teda sama o sebe nemá žiadny vplyv na príp. konštatovanie o porušení zákona č. 308/2000 Z.z. Práve konkrétny obsah a jeho spôsob spracovania sú však pre posúdenie otázky porušenia predmetného ustanovenia rozhodujúce.

Po podrobnom oboznámení sa so skutkovým stavom a jeho spoľahlivom zistení však Rada nemôže súhlasiť s tvrdením účastníka konania, cit.: *„Účastník konania si plne uvedomuje, že v príspevku je prítomná téma postihnutia človeka, či neštandardné podmienky na bývanie jednotlivých účinkujúcich, avšak tieto nie sú ústredným motívom a ani zámienkou účastníka konania k ich zosmiešňovaniu.“*

Obsahom predmetného programu bolo okrem iného pokračovanie príbehu Tonka a jeho rodiny, najmä návšteva Tonka v pracovnej agentúre a pokračovanie príbehu Marty a jej syna Doda. Oba príbehy sa zameriavali na prezentovanie materiálnych, zdravotných a sociálnych ťažkostí Tonka a jeho rodiny, ako aj Marty a jej syna Doda, pričom tieto „extrémy“ boli počas celého príbehu komentované „hlasom z obrazovky“. Z hľadiska dodržania povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. sa ako najproblematickejší javil práve obsah a spôsob spracovania daných komentárov.

Hoci v mnohých prípadoch komentáre sami o sebe neobsahovali explicitne difamačné vyjadrenia na adresu účinkujúcich, ich význam je nutné analyzovať v kontexte danej scény alebo celého príbehu. Uvedené koniec koncov expressis verbis vyplýva aj z predmetného ustanovenia, ktoré zakazuje aby zložky programovej služby **svojím obsahom ako aj spôsobom spracovania** zasahovali do ľudskej dôstojnosti iných.

Vyjadrenia na adresu Katky:

V programe odznelo viacero vyjadrení, ktoré zosmiešňovali Katkin výzor poukazovaním na jej nadváhu, cit.: *„...zapojiť zachmúrenú moletku do konverzácie... po čom moletná Katka túži... Obézna dievčina“*

Účastník konania tiež odvysielal viacero vyjadrení, ktoré ironizovali a zosmiešňovali Katkine správanie pri návšteve u Tonka a jeho rodiny, cit: *„...Napriek Tonkovej snahe, záujmu a až prekvapivo vycibrenému umeniu viesť rozhovor, Katka vôbec nič nehovorí. Po chvíli sa dokonca prestane hýbať a chvíľami sa zdá, že aj dýchať....Katka ale citlivého mladíka nepočúva, jej myseľ zrejme opäť blúdi po orbite a úbohý Tonko zostáva v krutej realite sám.... Pani Ivetka Katke dosť fandí. Pravdepodobnejšie totiž je, že ofučená cukrárka už na nikoho nenatrafí....„Nie je isté, či ada dobré otlkanie je to, po čom moletná Katka túži, v každom prípade je to presne to, čo by jej Tonko s mamou v tejto chvíli dopriali. Napokon, naložiť jej dokážu aj sami.“*

Všetky citované vyjadrenia mali formu už spomínaných komentárov z obrazovky a je teda nespochybniteľné, že ich obsah ako aj spôsob spracovania bol plne v réžii účastníka konania. Účastník konania má právo slobodne si zvoliť konkrétnu formu a spôsob spracovania, ktorým recipientovi sprostredkuje daný príbeh. Z pohľadu ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. je však problematické, ak si účastník konania zvolí takú formu, ktorá jednoznačne zosmiešňuje a difamuje jedného (alebo viacerých) účinkujúcich. Z vyššie citovaných vyjadrení je zjavné, že účastník konania v tomto prípade prostredníctvom komentárov z obrazovky zosmiešňoval a degradoval tak fyzický výzor Katky, ako aj jej správanie. Rada tiež zohľadnila skutočnosť, že ako sám účastník konania vo svojom stanovisku uviedol predmetný program predstavuje tzv. scripted reality šou. Dej, zápletky tohto programu bola umelo upravená na základe pokynov účastníka konania. Účastník konania teda

„pozval“ Katku k Tonkovej rodine na návštevu, aby následne difamačne komentoval Katkin výzor, jej letargiu atď.

Vyjadrenia na adresu Tonka:

Účastník konania „vtipne“ okomentuje Tonkov tanec („*Trápenie ešte nikdy nemalo latinskoamerickejšie meno a Tonko sa zrejme celý čas modlí, aby neprišiel o svoje parádne topánky, prípadne palce na oboch nohách.*“.) a zároveň ironicky zhodnotí Tonkovu úvahu o tom, že nádejné nevesty by nemal hneď pozývať domov (Tonko: „*Ja radšej idem na nejaké neutrálne miesto, buď do mesta, do nejakej cukrárni, kaviarni, s dievčaťom, že spoznať ju prirodzenou cestou.*“ Moderátor: „*Je to jasné. Najpravdepodobnejšou príčinou zoznamovacieho fiaska je fakt, že nevládnu cukrárku pozvať Tonko a jeho rodičia rovno k sebe domov.*“ Tonko: „*Nie na domácom území, najprv na neutrálnom, neutrálnej pôde, to je najlepšie.*“ Moderátor: „*Avšak výhody neutrálnej pôdy majú v Tonkovom podaní pomerne hrozivý podtón.*“ Tonko: „*Lebo tá neutrálna pôda, tam sú ľudia, keď aj niečo sa stalo by, by boli svedkovia, by mohla dať ja alebo ona trestné oznámenie.*“ Moderátor: „*Prečo by, preboha, mal niekto na prvom rande podávať trestné oznámenie?*“)

Prostredníctvom komentárov z obrazovky účastník konania zosmiešni aj inak banálne Tonkove vyjadrenie o tom, že nevie či je zábal v čokoláde naozaj dobrý na pleť. (Tonko sedí pred logom programu: „*Trochu som sa cítev čudno, lebo obvykle to nemávam, že to je na čistenie pleti. To aspoň hovoril. Neviem, či je to pravda alebo to neni pravda.*“ Moderátor: „*Tonko nemieni uveriť všetkému, čo mu kto povie, najmä nie vtedy, ak ho ten človek drží zabaleného v igelite. Navyše sa pred chvíľou dozvedeli, že táto čokoláda sa nesmie jesť. Podozrievavý Tonko je ako na ihlách, ale mama s tatinom si bezstarostne užívajú zvláštny zábal.*“ (v zábere Tonko a jeho rodičia ako ležia zabalení v dekách)

Účastník konania tiež za účelom vytvorenie „vtipnej pointy“, zopakoval Tonkov nezvyčajný termín „kocúrači orgán“ a upriamil tak na tento neexistujúci termín pozornosť recipienta (Tonko sedí pred logom programu: „*Sa vytiahlo, čo majú chlapci. Čo sa, to sa vytiahlo. Ten orgán, kocúrači.*“ Moderátor: „*Kocúrači orgán síce svojmu majiteľovi robí pravdepodobne radosť, ale majiteľom majiteľa spôsobil nemalé problémy.*“).

Účastník konania tiež za účelom šokovania diváka a zosmiešnenia Tonkovho správania zaradil do programu scénu, v ktorej sa Tonko „uvolňuje“ pred jedlom pomerne expresívnym spôsobom („*Tonko sa na mamin koláč určite teší. Predtým, ako ho ochutná, si však musí dať do poriadku žalúdok.*“ (v zábere Tonko sype do pohára s čírou tekutinou prášok) Tonko: „*To je proti žalúdku, na odgrgnutie, uvoľnenie celkové, tých plynov.*“ Tonko si sadá do kresla a výrazne si grgne. Tonko: „*Pardón.*“). Fakt, že táto scéna má primárne pobaviť divákov na Tonkov úkor je zrejmý a z toho, že účastník konania túto scénu resp. záber na Tonkove grgnutie zaradí do programu niekoľkokrát počas častí označených ako „Dnes ešte uvidíte“.

Úmysel účastníka konania zvýšiť sledovanosť programu aj za cenu zosmiešnenia a poníženia Tonka je zrejmý aj zo spôsobu spracovania „darčeku“ účastníka konania a jeho štábu a síce z natočeného klipu k Tonkovej obľúbenej pesničke. Klip je spracovaný takým spôsobom, aby čo najviac vynikli „extrémy“ Tonkovho prejavu, najmä jeho nesúrodý spev spôsobený rečovou vadou. V spojitosti s jeho speváckym prejavom tak ostatné vizuálne a hudobné prvky daného klipu (spomalené zábery, emotívna hudba, kompozícia – Tonko v lese zaliaty slnkom, Tonko v obleku v chodbe domu vedľa mrazničky) zákonite spôsobujú, že Tonko v danom klipe vyznieva komicky. Fakt, že skutočným účelom daného klipu je zosmiešniť Tonka je jednoznačne preukázaný aj skutočnosťou, že účastník konania do klipu zaradil okrem iného aj záber, kde si Tonko nahlas grgne. Je zrejmé, že zaradenie práve tohto záveru do klipu nie je možné interpretovať žiadnym iným spôsobom, ako snahou zosmiešniť zdravotne postihnutého človeka, z dôvodu zvýšenia sledovanosti. (Moderátor: „*Tonkovi a jeho rodičom sa napriek ubezpečeniam, že všetko bude ako doteraz, so štábom lúčilo veľmi ťažko. A tak sa naši kolegovia rozhodli, že ako darček na rozlúčku nakrútiť s Tonkom klip na jeho obľúbenú pesničku.*“ (v zábere rodina ako cestuje autom, následne zábery na mamu a otca pri rôznych domácich činnostiach) Tonko spieva pesničku: „*Straší maják nie som pocestný v púšti (nezrozumiteľné) pre silných,*

nezvládnem skúšky, priateľov každú noc telefón trápi, na tričku nosím dúhový nápis, nevieš byť sám, nevieš byť sám, sám, v meste sám žiť nevieš, neviem byť sám.“ (počas Tonkovho spievania sa striedajú zábery na spievajúceho Tonka pri mrazničke, v kúpeľni, následne záber na matku a otca na chodbe, ktorí taktiež spievajú) Tonko pokračuje v spievaní: „Neviem byť sám, neviem byť sám, v meste sám neviem ...býť sám....Áha....nad ránom príde ku mne na balkón hviezda,...(nezrozumiteľné) dávajú (nezrozumiteľné) miesta....(inštrumentálna hudba a počuť grgnutie)...pardón...v sklách výkladov, zrkadlia tvár, sen sa túla po uliciach, ty hľadáš tvár, ja dotyk rúk, človek v meste nemá byť sám....Ahoj.“ (v zábere Tonko v lese, následne Tonko počas pobytu vo wellnes, počas návštevy Katky, Tonkove skríknutie Aha, po objavení kamery, poča Tonkovho spievania je v pozadí počuť mužský hlas, ktorý pomáha Tonkovi s textom, Tonko v obchode počas skúšky oblečenia, Tonko s rodičmi v obývačke, Tonko v aute, v posilňovni, v izbe, počas snahy o grgnutie, následne spievajú pieseň spoločne rodičia a štáb, záber na rodinu, sediacu na pohovke, kývajú)

Vyjadrenia na adresu pani Marty:

V prípade pani Marty neboli najviac problematickou časťou programu difamačné komentáre z obrazovky, hoci aj na adresu pani Marty účastník konania odvysielal komentár, kde zosmiešňoval matkine konanie voči jej synovi („Nakoniec nahnevaná, ale starostlivá mama nachádza originálne riešenie synovho začínajúceho alkoholizmu.“ v zábere matka a syn v kuchyni, matka nalieva synovi do malého skleneného pohára hnedastú tekutinu z fľaše zelenej farby s rastrovanou etiketou.)

V prípade pani Marty tvorila z hľadiska dodržiavania ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. najproblematickejšiu pasáž časť programu, kde účastník konania odvysielal zábery ako jej syn Dodo pre ňu pripravuje puding, do ktorého primieša okrem iného krmivo pre rybičky, uschnuté červíky, vošky a červenú (pálivú) papriku. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. nesmie **programová služba a jej zložky** zasahovať do ľudskej dôstojnosti iných. Je teda zrejmé, že aj v prípade ak dôjde k zásahu do ľudskej dôstojnosti, ktorý nebude priamo spôsobený účastníkom konania (ako napr. v prípade komentárov z obrazovky) ale napr. ďalším účinkujúcim, je zobrazenie takéhoto zásahu do ľudskej dôstojnosti v rámci programu (zložka programovej služby) porušením zákona č. 308/2000 Z.z. Uvedené bude platiť najmä v prípadoch, ak účastník konania k takémuto zásahu mohol predísť príp. k nemu určitým spôsobom prispieť. V prípade zobrazenia prípravy a požívaní predmetného pokrmu je nutné skúmať dané zábery z pohľadu ich kontextu a spôsobu spracovania. Zobrazenie prípravy a požitia obdobného pokrmu napr. ako kulinárskej špeciality, príp. ako úlohy v zábavno-súťažnej šou atď. nemusí byť nevyhnutne kvalifikované ako zobrazenie zásahu do ľudskej dôstojnosti daného subjektu a to aj v prípade, ak dotýčný o obsahu pokrmu nevedel (program v štýle skrytej kamery atď.).

Ako však vyplýva zo záznamu vysielania predmetný puding Dodo pre svoju matku pripravil jednoznačne z pomsty a s cieľom ublížiť jej. Z jednotlivých komentárov, je zrejmé, že účastník konania si bol tohto faktu plne vedomý a práve účastník konania prostredníctvom komentárov z obrazovky interpretoval Dodove motívy recipientom (Tak je to naozaj pravda, v Dodovom vnútri sa nahromadila zloba, ktorá mu velí pohostiť mamu pudingom plným krmiva pre rybičky, uschnutých červíkov a vošiek. Úbohá pani Marta o ničom netuší, Absurdnou nenávisťou hnaný Košičan celý čas z fernetu starostlivo ochutnával, ale skutočnú kvalitu obľudného dezertu dokáže odhadnúť celkom presne.“ Dodo: „Ani psovi by som to nedal zožrať. No, ešte takému túlavému hej.“).

Napriek vedomosti o vyššie uvedených skutočnostiach účastník konania odvysielal zábery ako Dodo ponúkne daný puding svojej Mame, pričom sa tejto situácii žiadnym spôsobom nesnaží predísť a naopak celú scénu jedenia pudingu (tak ako scénu prípravy pudingu) „vtipne“ okomentuje („Pani Marta poctivo prehltá hrudky, myslíš si, že ich spôsobila iba synova nešikovnosť. Zákerný Dodo si svoju podľú hru poriadne užíva.“ „„Nevedno, čo Dodo cíti pri pohľade na to, ako jeho mama hltá sušené červíky a granulky pre jazerné rybky, ale aj keď je to neuveriteľné, zrejme to bude niečo príjemné.“).

Z predmetného záznamu vysielania je tiež zrejmé, že účastník konania vyslovene upriamuje pozornosť recipienta na samotné jedenie pudingu, nakoľko odvysielal niekoľko detailných (priblížených) záberov ako pani Marta daný puding požíva. Je teda zrejmé, že účastník konania vedome odvysielal poníženie pani Marty, pričom samotné zobrazenie tohto poníženia spracoval takým spôsobom, aby ho čo najviac zvýraznil za účelom šokovania diváka a zvýšenia sledovanosti.

Je tiež potrebné opätovne upozorniť na fakt, že všetky vyššie uvedené aspekty daného programu boli v réžii účastníka konania. Účastník konania mal plnú kontrolu nad obsahom komentárov „hlasu z obrazovky“, ich zaradenia do jednotlivých scén atď. Je teda nutné konštatovať, že účastník konania zámerne spracoval daný program spôsobom, kde zdôrazňoval a poukazoval na „extrémy“ daných účinkujúcich a následne ich zosmiešňoval a ironizoval.

Z obsahu a spôsobu spracovania daného príbehu v predmetnom programe je teda zrejmé, že napriek tvrdeniam účastníka konania tento program v žiadnom ohľade nie je možné charakterizovať „ako popis a sprostredkovanie každodenného režimu, vzťahov, problémov, rôznych situácií jednotlivých účinkujúcich“ príp. ako „poukazovanie na páľčivé témy stojace na periférii záujmu značnej časti populácie“. Naopak z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že účastník konania si zámerne zvolil taký spôsob spracovania danej témy (komentáre „hlasu z obrazovky“), ktorý de facto využil „extrémy“ daných rodín na jej zosmiešnenie a teda na vytvorenie „zábavného“ programu.

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že predmetný program svojím obsahom a svojím spôsobom spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti jeho účinkujúcich - Katky, Tonka a pani Marty.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že v prípade vo výroku špecifikovaných účinkujúcich v programe došlo **k podstatnému zásahu do ich práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti**. Na druhej strane uložením finančnej sankcie dôjde k obmedzeniu slobody prejavu účastníka konania. V danom prípade je však **intenzita zásahu do práva na slobodu prejavu účastníka konania nízka**, nakoľko v prípade predmetného programu sa nejedná o odborné informovanie žurnalistickej povahy, týkajúce sa otázok verejného záujmu ale naopak jednalo sa o zábavný program, ktorého účelom bolo uspokojovanie ekonomických záujmov účastníka konania. Rada v žiadnom ohľade nespochybňuje skutočnosť, že aj vysielanie zábavných programov za účelom udržania príp. zvýšenia sledovanosti a s tým súvisiacich ekonomických výnosov nepochybne požíva ústavnoprávnú ochranu v podobe práva na slobodu prejavu.

V prípade, ak však výkonom práva na slobodu prejavu má dôjsť k výraznému zásahu do základných ľudských práv iných subjektov, musí byť takýto zásah odôvodnený rovnako významným verejným záujmom na uplatnenie práva na slobodu prejavu vzťahujúcim sa k danej konkrétnej situácii. Uvedený záver vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze PL. US 7/96, cit.: „Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody.“ tzn., že čím výraznejší je zásah do jedného práva, tým podstatnejšie musí byť uspokojenie práva, ktoré je s ním v kolízii („vážiaca formula“ nález Ústavného súdu SR II. ÚS 152/08-52).

V danej situácii podstatný zásah do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich zjavne prevažuje nad zásahom do slobody prejavu účastníka konania prostredníctvom udelenia príslušnej sankcie, ktorý je vzhľadom na charakter daného programu iba nízkej intenzity.

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: „Účastník konania v predmetnom prípade na odhaľovanie páľčivých tém zvolil formu spracovania prostredníctvom výroby a odvysielania audiovizuálneho diela, pričom celý jeho obsah bol stvárnenný osobami, ktoré sa natáčania programu zúčastnili dobrovoľne, na základe zmluvného vzťahu s výrobcom programu tzv. *scripted reality show* (pozn.: *reality show podľa scenára*).“

Povinnosti nezasiahnúť do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich v programe nezbavuje účastníka konania ani súhlas týchto osôb. Uvedené vyplýva tak z povahy práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, ako aj judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku č. 2 SŽ/17/2011 k tejto otázke uviedol, cit.: „*zákon ukladá povinnosť nezasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných a pri posudzovaní porušenia § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. nie je podstatné, či sa jedná o slobodné konanie účinkujúcich alebo nie. Verejný výsmech a verejné vyjadrenia voči osobe Mariána na obrazovke je preto zásahom do ľudskej dôstojnosti. K uvedenej námietke na záver Najvyšší súd uvádza, že je nesprávne si myslieť, že podpisom akejkoľvek zmluvy sa človek môže vzdať svojich základných práv a slobôd, ktoré sú podľa Článku 12, ods. 1 Ústavy SR neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.*“

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.: „*Účastník konania si dovoľuje uviesť, že umelecký výkon, akokoľvek sa môže Rade javiť ako reálny, stále zostáva umeleckým výkonom, ktorý nie je spôsobilý vyvolať následky vo sfére hmotného práva. Vysielať nemôže niest zodpovednosť za zásah do ľudskej dôstojnosti osoby, ktorá poskytla svoj predstieraný, herecký výkon a to akokoľvek reálny sa mohol Rade zdať. Účastník konania má za to, že hodnotenie programu zo strany Rady z kvalitatívneho hľadiska je v tomto prípade neprípustným konaním nad rámec jej kompetencií, čím môže dôjsť k porušeniu Článku 2 ods. 2 a/alebo Článku 26 Ústavy SR. Účastník konania si dovoľuje uviesť, že rovinu hodnotenia programov, ktoré sú stvárnené hercami považuje za hmotnoprávne a aj procesnoprávne jednoznačne vyriešenú, pričom si dovoľuje poukázať na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 3 SŽ/82/2008 - 26, v ktorom NS SR v identickej veci rozhodol, že v prípade dramatizácie (hrania) príbehu nie je možné ustáliť konkrétnu osobu, do ktorej sféry malo byť zasiahnuté, čiže nie je možné túto osobu individualizovať a teda reálne zasiahnuť do ich ľudskej dôstojnosti.*“

V prvom rade je potrebné uviesť, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3 SŽ/82/2008, na ktorý poukazuje účastník konania sa netýkal identickej veci (ako to účastník konania tvrdí). V danom prípade sa jednalo o sankciu za odovysielanie programu *Nevera po slovensky*. Rada uložila sankciu za to, že tento program zasiahol svojím obsahom a spôsobom spracovania do ľudskej dôstojnosti iných. Primárny argument Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zrušenie tohto rozhodnutia bola skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí odporkyne absentuje skutková veta (nie je vyšpecifikovaná) a z tohto dôvodu považuje preskúmané rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť (§250j ods.2 písm. d/ OSP), **keďže nie je možné ustáliť akým spôsobom, komu, čím konkrétne bolo zasiahnuté do ľudskej dôstojnosti.** Je zrejmé, že v predmetnom správnom konaní nebolo pochyb o tom do koho ľudskej dôstojnosti mala predmetná časť programu zasiahnuť, pričom tieto osoby (Katka, Tonko, pani Marta) boli jednoznačne špecifikované už v oznámení o začatí správneho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo vyššie uvedenom rozsudku skutočne zaoberal faktom, že účinkujúci v programe *Nevera po slovensky* boli herci, pričom uviedol, cit.: „*Rovnako aj osoby, ktoré sa natáčania zúčastnili, neboli reálnymi osobami vo vzťahu k ich úlohe, ktorú v príbehoch stvárnili, ale len hercami a preto nemohlo dôjsť k reálnemu zásahu do ich ľudskej dôstojnosti.*“ Aj v tomto bode je však potrebné poukázať na podstatný rozdiel v daných skutkových stavoch. Kým v prípade programu *Nevera po slovensky* sa jednalo o umelo vytvorený a teda fiktívny príbeh, stvárněný osobami, ktoré v danom programe predstavovali umelo vytvorené postavy, v prípade Tonka, Katky a pani Marty sa jedná o skutočných ľudí, ktorí v danom programe predstavujú samých seba aj s ich skutočnými charakteristikami (reálne zdravotné postihnutie, zlá sociálna situácia) a sú prezentovaní v ich reálnom prostredí (v lokalite a v ich konkrétnom dome kde skutočne žijú). Už z vyššie citovanej vety predmetného rozsudku („*neboli reálnymi osobami vo vzťahu k ich úlohe, ktorú v príbehoch stvárnili*“) je teda zrejmé, že daný rozsudok nie je možné na tento skutkový stav aplikovať.

Ako už bolo uvedené predmetní **účinkujúci v programe boli pre svoje širšie okolie jednoznačne identifikovateľní** na základe viacerých objektívnych kritérií - vizuálne zobrazenia, krstné mená, rodinné vzťahy, miesto bydliska, zábery priamo na obydlie a blízke okolie účinkujúcich, špecifické zdravotné a sociálne problémy, zamestnanie, účinkovanie v podobnej šou v minulosti atď. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. 3 SŽ/82/2008, na ktorý odkazuje sám účastníka konania

uvádza, cit.: Podľa senátu najvyššieho súdu z výkladu ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č.308/2000 Z.z. vyplýva, že aplikácia ustanovenia vyžaduje, aby prišlo k zasiahnutiu do sféry práva **konkrétnej osoby t.j. individualizovaného subjektu**, do dôstojnosti ktorého bolo odvysielaním posudzovaného programu zasiahnuté. Táto podmienka bola teda jednoznačne a nespochybniteľne splnená, nakoľko došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti individualizovaných subjektov, ktorí boli síce účinkujúcimi v danom programe avšak jednalo sa o reálne osoby – Katka, Tonko a pani Marta.

Účastník konania vo svojom stanovisku uviedol, cit.:

„Dôkazy: Výsluch Antona Ondruška - účinkujúceho v programe, Výsluch Ivety Mladošovej - účinkujúcej v programe, Výsluch Antona Mladoša - účinkujúceho v programe, Výsluch Doda - účinkujúceho v programe, Výsluch Katky - účinkujúcej v programe, Výsluch Dodovej matky Marty - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinky - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinej matky Hany - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinej kamarátky Dany - účinkujúcej v programe, Výsluch Martinkinho strýky Jana - účinkujúceho v programe, Zmluva o účasti v televíznej relácii - Anton Ondrušek (Rada so zmluvou disponuje), Zmluva o účasti v televíznej relácii - Iveta Mladošová (Rada so zmluvou disponuje), Zmluva o účasti v televíznej relácii - Anton Mladoš (Rada so zmluvou disponuje), Rozsudok NS SR, sp.zn.: 3 Sž/82/2008 - 26 - (v dispozícii Rady v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Rady č. RP/29/2008 zo dňa 23.09.2008)

MAC TV, s.r.o. si dovoľuje Radu požiadať o vytýčenie termínu ústneho pojednávania vo veci samej, na ktorý bude účastník konania predvolaný tak, aby bola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu, a na ktorom dôjde k vykonaniu navrhovaných dôkazov uvedených vyššie. Podľa názoru Vysielateľa nie je možné Radou zistený skutkový stav považovať za dostatočný pre posúdenie veci, nakoľko jedine vyššie uvedený navrhovaný svedkovia sa vedia relevantne vyjadriť k skutočnosti, či došlo alebo nedošlo k zásahu do ich ľudskej dôstojnosti. Ochranu, ktorú RVR podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) Zákona o vysielaní poskytuje, nie je možné považovať za abstraktnú, ale konkrétnu, nakoľko smeruje k ochrane práv individualizovaných subjektov. Nehovoriac o skutočnosti, že právomoc rozhodovať občianskoprávne spory, medzi ktoré ochrana ľudskej dôstojnosti bezpochyby patrí, prislúcha výlučne všeobecným súdom a nie Rade, je absolútne nelogické sankcionovať vysielateľa za zásah do ľudskej dôstojnosti osôb, ktoré sa k takémuto zásahu a jeho existencii ani nevyjadrili, hoci ich Rada má možnosť vypočuť, a hlavne bez akéhokoľvek podnetu od týchto osôb na poskytnutie ochrany zo strany Rady. V prípade, ak Rada nevykoná navrhované dôkazy, tak predmetným postupom sa postaví do role morálnej autority, ktorá je však v danom prípade neúčelná a hlavne nelogická. V danom prípade je k úplnému zisteniu skutkového stavu potrebné zisťovať aj názor dotknutých osôb a hlavne poskytnúť priestor vysielateľovi na obhajobu prostredníctvom výsluchu svedkov, ktorí môžu zodpovedať najmä na otázku, či sa cítia konaním vysielateľa dotknutí na právach na ochranu ľudskej dôstojnosti. Na predmetný prípad je potrebné striktne aplikovať zásadu *nemo iudex sine actor*, pričom táto zásada nebola zo strany Rady doposiaľ dodržiavaná alebo aplikovaná. Odmietnutie vykonania Vysielateľom navrhovaných dôkazov zo strany RVR môže viesť k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, v čoho dôsledku dôjde k dostatočnému zisteniu skutkového stavu veci na jej správne právne posúdenie.“

Na ústnom pojednávaní účastník konania uviedol, cit.: „...vzhľadom na osobitý charakter povinností podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, a z toho dôvodu aj osobitý charakter konania o jej porušení, mali byť svedkovia, ktorých navrhoval, predvolaní v súlade s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku....ÚK sa domnieva, že bez uvedeného nie je možné považovať zistenie skutkového stavu za dostatočné.“

Účastník konania je sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý zakazuje vysielanie zložiek programovej služby, ktoré svojím obsahom a spôsobom spracovania zasahujú do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Predmetné ustanovenie (ani žiadne iné ustanovenie zákona č. 308/2000 Z.z.) neumožňuje navrhovateľovi takéto obsahy odvyselať ani v prípade, ak s tým dotknuté osoby súhlasia. Naopak táto konštrukcia jednoznačne odporuje základnej logike a podstate ústavnoprávneho systému ochrany ľudskej dôstojnosti, **nakoľko ľudská dôstojnosť každého jedinca je nedotknuteľná a to bez ohľadu na skutočnosť, či sa tento subjekt tejto ochrany domáha alebo si zásahy do svojej ľudskej dôstojnosti uvedomuje.**

Vyššie uvedené jednoznačne a nespochybniteľne vyplýva aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. z rozsudku č. č. 2 SŽ/17/2011, cit.: „...*zákon ukladá povinnosť nezasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných a pri posudzovaní porušenia § 19 zákona č. 308/2000 Z.z. nie je podstatné, či sa jedná o slobodné konanie účinkujúcich alebo nie. Verejný výsmech a verejné vyjadrenia voči osobe Mariána na obrazovke je preto zásahom do ľudskej dôstojnosti. K uvedenej námietke na záver Najvyšší súd uvádza, že je nesprávne si myslieť, že podpisom akejkoľvek zmluvy sa človek môže vzdať svojich základných práv a slobôd, ktoré sú podľa Článku 12, ods. 1 Ústavy SR neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.*“ alebo z rozsudku č. 4 SŽ 27/02: „Treba súhlasiť so stanoviskom Rady, že v rámci výkonu dohľadu nad dodržiavaním zákona **musí konať, ak došlo k zásahu do osobnostných práv bez ohľadu na vlastný postoj dotknutých osôb** ...“

Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že vykonanie dôkazu za účelom zistenia, či sa dotknuté osoby cítia konaním navrhovateľa dotknuté na svojom práve na zachovanie ľudskej dôstojnosti by žiadnym spôsobom nemohlo prispieť k objasneniu spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Z citovanej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tiež vyplýva, že zásadu „Kde niet žalobcu niet sudcu“ nie je možné aplikovať na ochranu ľudskej dôstojnosti, ktorá ma evidentne verejnoprávny rozmer.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Rada na svojom zasadnutí dňa 18.12.2012 **zamietla žiadosť** účastníka konania o vykonanie dôkazov, výsluchu svedkov – účinkujúcich v programoch Extrémne rodiny z 11.06., 18.06. a 25.06.2012 - Antona Ondruška, Ivety Mladošovej, Antona Mladoša, Doda, Katky, Dodovej matky Marty, Martinky, Martinkinej matky Hany, Martinkinej kamarátky Dany a Martinkinho strýka Jana, nakoľko Rada dospela k záveru, že výsluch svedkov by v predmetných správnych konaniach neprispel k objasneniu veci a nie je potrebný na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci.

Rada však nariadila vo veci ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v sídle Rady dňa 15.01.2012 o 10:00 hod, aby účastníkovi konania umožnila v čo najširšej miere uplatniť svoje právo na obhajobu.

Účastník konania na ústnom pojednávaní uviedol, cit.: „*ÚK uvádza, že účastníkom konania je každý, o právach koho sa koná, preto mali byť účastníkmi konania aj osoby, o zásahu do dôstojnosti ktorých Rada v týchto prípadoch rozhoduje.*“

Z § 14 ods. 1 zákona č. 71/967 Zb vyplýva, že účastníkom konania môže byť ten, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti budú rozhodnutím správneho orgánu priamo dotknuté. Na to, aby osobe mohlo byť priznané postavenie účastníka konania, musí byť nositeľom zákonného práva, právom chráneného záujmu alebo povinnosti, o ktorom je oprávnená rozhodovať Rada, a nie napríklad súd. Povinnými subjektmi podľa zákona č. 308/2000 Z. z. sú subjekty ustanovené v § 2, 2a a 2b. Rada ako orgán verejnej správy v medziach svojich kompetencií rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach týchto subjektov, ktorí sú ich nositeľmi, čo vyplýva z hmotnoprávneho predpisu, ktorým je zákon č. 308/2000 Z. z.

Ide o oblasť verejného práva, kde správny orgán rozhoduje buď na návrh účastníka konania alebo ex officio o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach účastníkov konania vydaním individuálneho správneho aktu. Prijaté rozhodnutie oznamuje Rada účastníkovi konania, nakoľko účastník konania je jediný subjekt, ktorému sa rozhodnutím právo priznáva alebo ukladá povinnosť.

Obdobný výklad je uvedený aj v komentári k správneho poriadku (S. Košičiarová, Správny poriadok Komentár, str. 57), podľa ktorého je účastníkom konania začatého z podnetu správneho orgánu ten, komu chce správny orgán adresovať rozhodnutie. Podľa rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe (Rc 20/96 7 A 159/94) v konaní o uložení pokuty je účastníkom konania len tá osoba, ktorej má byť pokuta uložená. Rozhodnutím správneho orgánu musí dôjsť k ovplyvneniu postaveniu účastníka konania.

Vydaním rozhodnutia v predmetnom správnom konaní, Rada rozhodla len o práve, právom chránenom záujme alebo povinnosti účastníka konania, teda subjektu, ktorý spadá do pôsobnosti zákona č. 308/2000 Z. z. Tento je teda jediným účastníkom konania v dnom správnom konaní.

Účastník konania na ústnom pojednávaní, cit.: „...poukázal na predchádzajúce rozhodnutie Rady a jeho následnú mediálnu prezentáciu Radou, kedy bolo konštatované, že Tonko je mentálne postihnutý. K takémuto záveru však bolo podľa jeho názoru potrebné dať tejto osobe priestor na vyjadrenie.“

Príp. vyjadrenia jednotlivých členov Rady k správnomu konaniu č. 226-PLO/O-2362/2012, v ktorom bolo vydané rozhodnutie č. RP/040/2012 zo dňa 10.07.2012 nie sú a nemôžu byť predmetom tohto správneho konania. V samotnom rozhodnutí č. RP/040/2012 Rada uviedla, že Tonko má zjavné zdravotné problémy, pričom na tieto problémy ako aj na fakt, že mu po nich zostali trvalé následky poukázala samotná Tonkova mama v rámci daného programu. V týchto intenciách posudzovala Rada Tonkovu osobu aj v tomto správnom konaní.

Účastník konania ďalej vo svojom rozhodnutí uvádza, cit.: „Vysielateľ si dovoľuje nasmerovať pozornosť Rady na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vyplýva jednoznačný záver uplatniteľný na prejednávaní vec. Vyššie uvedené súdy v rozhodnutiach: *Beian proti Rumunsku* (ESLP), 8 SŽ/24/2011 (NS SR), III. ÚS 192/06 (ÚSSR), 6 SŽo/31/2011 (NS SR), 8 SŽ/18/2011 (NS SR), 8 SŽ/22/2011 (NS SR), 5 SŽ/17/2011 (NS SR), 8 SŽ/23/2011 (NS SR), 5 SŽ/25/2011 (NS SR), 6 SŽ/19/2011 (NS SR), 6 SŽ 27/2011 (NS SR), 3 SŽn/68/2004 (NS SR), 3 SŽ/85/2007 (NS SR), 8 SŽo/147/2008 (NS SR) potvrdili konštantný právny názor, že trestnoprávne princípy „sa v správnom trestaní v plnom rozsahu aplikujú a že trestanie za správne delikty (...) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy.“ (napr.: 5SŽ/17/2011, str. 12). Pri aplikácii vyššie uvedeného konštantného názoru a vyššie uvedených rozhodnutí na predmetnú vec, má Vysielateľ za to, že vzhľadom na nedostatok špeciálnej právnej úpravy v správnom konaní, je na základe analógie treba aplikovať pravidlá pre triedenie trestných činov z časového hľadiska, t.j. uloženie jednej sankcie za správny delikt spočívajúci vo viacerých čiastkových útokoch. Z rozhodovacej činnosti Rady vyplýva, že na svojich zasadnutiach začala nasledovné správne konania vo veci porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) Zákona o vysielaní: 226-PLO/O-2362/2012, 272-PLO/O-3053/2012, 306-PLO/O-3595/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012. Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené konania podľa oznámenia RVR o začatí správneho konania predstavovali (i) rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu (ii) čiastkové útoky toho istého páchatel'a spojené objektívnou súvislosťou (Mi) jednotiaci zámer páchatel'a, tieto RVR posudzuje každé samostatne a v troch z nich už vydala samostatné rozhodnutia. Z rozhodovacej činnosti Rady vyplýva, že na svojich zasadnutiach začala nasledovné správne konania vo veci porušenia ustanovenia § 20 ods. 4 Zákona o vysielaní: 225-PLO/O-2361/2012, 250-PLO/O-2719/2012, 251-PLO/O-2720/2012, 281-PLO/O-3283/2012, 284-PLO/O-3286/2012, 286-PLO/O-3288/2012, 287-PLO/O-3289/2012, 288-PLO/O-3290/2012, 313-PLO/O-3604/2012, 271-PLO/O-3052/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012. Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené konania podľa oznámenia RVR o začatí správneho konania predstavovali (i) rovnakú skutkovú podstatu správneho deliktu (ii) čiastkové útoky toho istého páchatel'a spojené objektívnou súvislosťou (iii) jednotiaci zámer páchatel'a, tieto RVR posudzuje každé samostatne a vo väčšine z nich už vydala samostatné rozhodnutia. Konštantná judikatúra Najvyššieho súdu SR jednoznačne poskytuje návod Rade, akým spôsobom má postupovať pri trestaní účastníkov konania, ktorí sa svojim konaním mali dopustiť „pokračovacieho správneho deliktu.“: Je úlohou Rady vydať jedno rozhodnutie a uložiť jednu sankciu za všetky čiastkové útoky. Tým, že Rada posudzuje konanie účastníka ako samostatné skutky a nie ako čiastkové útoky pokračovacieho správneho deliktu, ktorý mala Rada spojiť s čiastkovými útokmi pokračovacieho správneho deliktu posudzovaných v inom správnom konaní, v zmysle konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR porušuje princípy administratívneho trestania, a nesprávne právne vec posudzuje, čím zasahuje do práv vysielateľa na súdnu a inú právnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, garantované Ústavou SR a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd.“

Navrhovateľ odkazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej má Rada pri správnom trestaní aplikovať princípy trestného práva a čiastkové útoky má vyhodnotiť ako jeden pokračujúci správny delikt, za ktorý uloží jednu sankciu. Je pravdou, že Najvyšší súd SR v niektorých svojich rozsudkoch vyslovil vyššie uvedený záver a síce, že Rada má pri správnom trestaní aplikovať princípy trestného práva. Aj v takýchto prípadoch však Najvyšší súd SR jednoznačne skonštatoval, že na to, aby mohli byť jednotlivé porušenia zákona č. 308/2000 Z.z. považované za čiastkové útoky v rámci jedného pokračujúceho správneho deliktu, musia tieto čiastkové útoky naplniť definíciu pokračujúceho trestného činu. Čiastkové útoky musí spájať objektívna súvislosť v čase, **spôsobe spáchania a v predmete útoku**, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

V prvom rade je potrebné uviesť, že správne konania č. 225-PLO/O-2361/2012 a 226-PLO/O-2362/2012 boli ukončené na zasadnutiach Rady dňa 26.6.2012 resp. 10.07.2012 a teda **pred tým** ako bolo predmetné správne konanie začaté (28.8.2012). V týchto prípadoch sa teda zjavne nemohlo jednať o čiastkové útoky, ktoré by mohli spolu s porušením konštatovaným v tomto správnom konaní tvoriť jeden pokračujúci správny delikt.

V prípade ostatných správnych konaní ich predmetom síce bolo možné porušenie (č. 272-PLO/O-3053/2012, 306-PLO/O-3595/2012, 250-PLO/O-2719/2012, 251-PLO/O-2720/2012, 281-PLO/O-3283/2012, 284-PLO/O-3286/2012, 286-PLO/O-3288/2012, 287-PLO/O-3289/2012, 288-PLO/O-3290/2012, 313-PLO/O-3604/2012, 271-PLO/O-3052/2012, 339-PLO/O-4385/2012, 340-PLO/O-4386/2012, 359-PLO/O-4596/2012) možné porušenie § 19 ods. 1 písm. a) alebo § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. Vo všetkých týchto prípadoch (vrátane skutku sankcionovaného napadnutým rozhodnutím) sa však jednalo vždy o samostatné porušenie uvedeného ustanovenia. Jednalo sa o rôzne, spolu nesúvisiace skutky, ktoré boli spáchané iným spôsobom.

Programy, v ktorých k jednotlivým porušeniam došlo sa od seba výrazne typovo líšili. Jednalo o spravodajsko-publicistický program *Noviny o 17:00* a spravodajský program *Krimi Noviny*. V prípade možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. sa v prevažnej väčšine jednalo o šou *Hotel Paradise* (okrem konania č. 281-PLO/O-3283/2012, ktoré sa týkalo programu *Profesionáli*), pričom správne konanie č. 271-PLO/O-3052/2012 sa dokonca ani netýkalo programu vysielaného v rámci televíznej programovej služby účastníka konania ale jednalo sa o programy poskytované v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie. Každý z týchto programov teda pojednával o rôznych, žiadnym spôsobom nesúvisiacich prípadoch (informovanie o samovražde, „analýza“ výslovnosti učiteľky anglického jazyka, súťažná reality show z exotického prostredia *Hotel Paradise* alebo zábavný seriál *Profesionáli*).

Správne konania č. 340-PLO/O-4386/2012 a 359-PLO/O-4596/2012 sa síce rovnako ako predmetné správne konanie týkalo programu *Extrémne rodiny* ale subjekty, do ktorých ľudskej dôstojnosti bolo zasiahnuté sa v jednotlivých programoch rôznili. Niektoré subjekty účinkovali iba v jednom z týchto programov (Martinka, jej matka a jej kamarátka). Pri iných subjektoch zase Rada v rôznych programoch dospela k rôznym záverom. **V správnom konaní č. 340-PLO/O-4386/2012 Rada konštatovala okrem iného zásah do ľudskej dôstojnosti syna pani Marty Doda, kým predmetné správne konanie Rada zastavila práve v časti možného zásahu do ľudskej dôstojnosti syna pani Marty Doda.**

Je teda zrejmé, že vo všetkých správnych konaniach, ktoré vo svojom stanovisku účastník konania uviedol) sa podstatne líšil samotný spôsob spáchania daných správnych deliktov. V každom z týchto prípadov došlo k naplneniu skutkovej podstaty odvysielaním rozdielneho obsahu, ktorý bol navyše spracovaný jedinečným a unikátnym spôsobom.

Fakt, že v prípade, ak majú jednotlivé čiastkové útoky tvoriť pokračujúci správny delikt, musí existovať rovnorodosť skutkových dejov, čím je daná objektívna súvislosť v spôsobe spáchania jednotlivých čiastkových správnych deliktov, jednoznačne vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Rozsudkami č. **4 Sž/23/2012** a č. **3 Sž/23/2012** zo dňa 29.1.2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozhodnutia Rady č. RP/055/2012 a č. RP/056/2012. Predmetnými a teda dvoma

samostatnými rozhodnutiami uložila Rada vysielateľovi MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. pokuty vo výške 3 500 EUR a 5 000 EUR za porušenie § 20 ods. 4 resp. 20 ods. 3 a 4 zákona č. 308/2000 Z.z.. Rozhodnutia sa týkali jednotlivých vydaní reality šou *Farma*, pričom vysielateľ MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o. namietal tak pred správnym orgánom ako aj v odvolaní, že tieto porušenia mali byť posudzované ako čiastkové útoky jedného pokračujúceho správneho deliktu. Ako už bolo uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s touto námietkou nestotožnil (písomné vyhotovenie rozsudkov nebolo v čase vypracovania tohto rozhodnutia Rade doručené) a obe rozhodnutia Rady potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku č. **3SŽ/41/2011**, v ktorom súd pri preskúvaní rozhodnutia Rady č. RP/103/2011 z 25.10.2011 (rozhodnutie sa týkalo porušenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pri odvysielaní sponzorovaného programu *Teleráno*, pričom Rada vydala ďalšie štyri samostatné rozhodnutia za porušenie totožného ustanovenia v rámci iných vydaní tohto programu) uviedol, cit.: „....Aj keď išlo o časovo súvisiace skutky, ktorými bola naplnená tá istá skutková podstata správneho deliktu podľa § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., nie je medzi nimi dostatočná rovnorodosť skutkových dejov a nie je daná objektívna súvislosť v spôsobe ich spáchania....Senát nezistil splnenie podmienok na aplikáciu pokračovacieho správneho deliktu tak, ako jeho pojem bol ustálený v konaniach sp. zn. 8Si/18,22,23,24/2011, 5SŽ/15,17,26/2011 a 3SŽ/18,19,24/2011. Senát dospel k záveru, že len samotná skutočnosť, že k opakujúcemu sa porušeniu povinnosti vysielateľa dochádza v programe „Teleráno“ nie je dostatočná na vznik objektívnej súvislosti pokračovacieho správneho deliktu.“

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v predmetnom rozsudku nepovažoval Najvyšší súd SR odvysielanie programov *Teleráno*, v ktorých došlo k porušeniu povinnosti podľa § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z., za pokračujúci správny delikt, nakoľko medzi jednotlivými skutkami nebola „dostatočná rovnorodosť skutkových dejov“ a nebola daná „objektívna súvislosť v spôsobe ich spáchania“. Ak k porušeniu povinnosti môže dôjsť rôznymi spôsobmi, tak „posúdenie určitého konania, či napĺňa znaky správneho deliktu ... uskutočňuje odporca [Rada] správnou úvahou, preto musí posúdiť všetky okolnosti daného prípadu, teda každý prípad posudzovať individuálne“.

Z uvedeného vyplýva, že konania, na ktorých posúdenie ako protiprávnych musí Rada uplatniť správnu úvahu, je potrebné posudzovať individuálne a nie ako jeden skutok. V prípadoch, na ktoré poukazuje účastník konania mohla Rada rozhodnúť len za použitia správnej úvahy, keďže každé konanie predstavovalo osobitný a hlavne odlišný spôsob porušenia povinnosti podľa § 19 ods. 1 písm. a) alebo § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. a ich subsumovanie pod príslušnú právnu normu bolo možné len na základe posúdenia konkrétnych okolností každého prípadu. Z uvedeného dôvodu posudzovala Rada predmetné porušenie a porušenia, ktoré uviedol účastník konania individuálne ako samostatné skutky.

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: „V zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. V zmysle ustanovenia § 68 ods. 2 písm. b) zákona č. 618/2003 Z.z. Autorský zákon, vysielateľ má právo udeľovať súhlas na vyhotovenie originálu záznamu vysielania. Vysielateľ namietal, že Rada svojím postupom porušila základné právo Vysielateľa na spravodlivý súdny proces, súdnu a inú právnu ochranu garantované Ústavou SR a Dohovorom, a to konkrétne ustanovenia článku 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru. Podkladom správnych konaní sú záznamy z vysielania programu, ktoré nedodal Vysielateľ, ale tieto si vyhotovila RVR na svojom vlastnom nahrávacom zariadení, resp. záznamy, ktoré Rada získala od vysielateľa nezákonným štátnym donútením. Pre oba spôsoby získania záznamov z vysielania platí, že tieto boli získané nezákonne a preto nemôžu byť použité v správnom konaní, čím sa skutkový stav zistený Radou stáva nedostatočný a porušenie povinností vysielateľa nepreukázané.“

Podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní bol okrem iného záznam vysielania programu *Extrémne rodiny* zo dňa 18.06.2012 vyhotovený záznamovým zariadením Rady, nakoľko účastník konania Rada na jej vyžiadanie (list č. 3449/2012 účastníkovi konania doručený dňa 27. 6. 2012) predmetný záznam nedoručil. **Právomoc Rady vyhotovovať** pre potreby kontroly dodržiavania

povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. **záznamy vysielania na vlastnom záznamovom zariadení je potvrdená konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. rozsudok č. 5 SŽ/18/2011, 5 SŽ/37/2011, č. 4 SŽ/19/2012.**

S touto otázkou sa tiež zaoberal aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom uznesení č. III. ÚS 564/2012-11 z 13.11.2012 taktiež potvrdil oprávnenie Rady vyhotovovať záznamy vysielania na vlastnom záznamovom zariadení.

Účastník konania ďalej vo svojom stanovisku uvádza, cit.: *Podľa ustanovenia § 46 správneho poriadku „Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ Podľa ustanovenia či. 142 ods. 1 Ústavy SR, súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných (...) vzťahov. Podľa ustanovenia § 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje (...) vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb. Podľa ustanovenia §11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä (...) ľudskej dôstojnosti (...)Vysielateľ má na základe vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov za to, že ochrana ľudskej dôstojnosti a prípadné spory medzi fyzickými osobami a fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá do ľudskej dôstojnosti zasiahla, sa jednoznačne spravujú ustanoveniami občianskeho práva. Jediným orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať spory o ochranu osobnosti (ľudskej dôstojnosti) je výlučne súd a nie orgán výkonnej moci. Vysielateľ má v predmetnom prípade za to, že otázka či došlo k zásahu do ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby alebo nie, je otázkou prejudiciálnou, ktorú môže rozhodnúť jedine oprávnený orgán, ktorým je súd. Aplikácia ochrany podľa § 19 ods. 1 písm. a) zo strany RVR sa má vykladať ako ochrana následná, až po právoplatnom rozhodnutí súdu o tom, či došlo alebo nedošlo do zásahu do ľudskej dôstojnosti určitej osoby. Akýkoľvek iný výklad predmetných ustanovení nie je možný nakoľko by viedol k vzniku absurdných situácií a znamenal by porušenie Ústavou SR a Dohovorom garantovaných práv Vysielateľa na prístup k súdu, právnu istotu a predvídateľnosť práva a spravodlivé súdne konanie.“*

Rada je orgánom štátnej správy, ktorý dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v tejto oblasti. Rada nepopiera, že domáhať sa ochrany svojho práva (ochrany osobnej cti) pred nezávislým súdom je individuálnym právom každej osoby a v žiadnom prípade sa nestavia do polohy sudcu, ktorý by mal rozhodnúť o tomto individuálnom práve jednotlivca.

Občiansko-právne konanie vedené súdom a správne konanie vedené Radou predstavujú dva odlišné procesné postupy, ktoré boli ustanovené s cieľom chrániť ľudskú dôstojnosť v prípade zákona č. 308/2000 Z.z. a osobnostné práva podľa zákona č. 40/1964 Zb. Ustanovenie § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. slúži na zabezpečenie ochrany fyzickým osobám, ktoré sa prostredníctvom občianskoprávných žalôb môžu pred nezávislými súdnymi orgánmi domáhať ochrany pred neoprávneným zásahom do ich osobnostných práv, teda aj ľudskej dôstojnosti a cti. Zákon č. 308/2000 Z.z. spadá do oblasti verejného práva a jeho ustanovenia regulujú oblasť vysielania a retransmisie na území Slovenskej republiky. Zákon č. 308/2000 Z.z. upravuje povinnosti vysielateľa, ku ktorým patrí aj povinnosť zabezpečiť, aby jeho programová služba a jej zložky spôsobom svojho spracovania a svojim obsahom nezasahovali do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Rada v rámci správnej úvahy dospela k záveru, že odvysielaným obsahom došlo k porušeniu predmetného ustanovenia bez ohľadu na to, či sa dotknuté osoby - cítili byť odvysielaným obsahom dotknuté, alebo aké kroky podnikli v súkromnoprávnej oblasti. **Tieto skutočnosti sú z hľadiska porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. absolútne bezpredmetné.**

Rada zároveň pre úplnosť dodáva, že navrhovateľov opis situácie, keď je určité konanie nutné postihnúť na základe inštitútov verejno-právnej povahy a zároveň možné postihnúť inštitútmi súkromno-právnej povahy nie je v právnom systéme Slovenskej republiky v žiadnom prípade ojedinelý. V niektorých prípadoch zákonodarca považoval určité konanie za tak spoločensky nebezpečné, že v prípade naplnenia danej skutkovej podstaty považoval za nevyhnutné spojiť s týmito

konaním následok vo forme verejnoprávneho postihu. Skutočnosť, že bola páchatel'ovi uložená sankcia verejno-právnym subjektom však v žiadnom ohľade nevylučuje právo poškodeného domáhať sa ochrany svojich zákonom chránených záujmov aj prostredníctvom súkromno-právnych inštitútov napr. za účelom spravodlivého zadosťučinenia (napr. Trestný čin ohovárania vs. žaloba na ochrana osobnosti).

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Rada skonštatovala, že odvysielaním časti programu Extrémne rodiny, ktorá sa týkala osoby v programe označenej ako Tonko a časti týkajúcej sa osoby v programe označenej ako Marta dňa 18.06.2012 o cca 21:31 hod., svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a pani Marta.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt).

Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 308/2000 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu dokazovať zavinenie, alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt.

Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].“

Podľa ustanovenia § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.“

Z § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že Rada za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 uloží pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia. Ide o kogentné ustanovenie zákona, ktoré nepripúšťa voľnosť uváženia pri rozhodovaní o druhu sankcie za porušenie tejto povinnosti.

Účastník konania sa dopustil porušenia ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) už v minulosti. Poslednými rozhodnutiami vo veci porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. boli účastníkovi konania uložené nasledovné sankcie:

Rozhodnutím č. RP/279/2005 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 30.000,- Sk za odvysielanie programu *Na paškál* dňa 27.04.2005 o cca 21:54 hod., ktorý svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2006.

Rozhodnutím č. RP/10/2009 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 3.500,- eur za odvysielanie príspevku *Lúzer týždňa* v programe *Promi noviny*, ktorý svojím obsahom zasiahol do základných práv v ňom prezentovanej osoby. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2009.

Rozhodnutím č. RP/45/2010 bola účastníkovi konania uložená sankcia pokuta – vo výške 5.000,- eur za odvysielanie glosy *Protokolárna ľútosť* v programe *Prvé noviny a.s.* dňa 12.04.2010 o cca 17:12 hod., ktorá svojím obsahom a spôsobom svojho spracovania zasiahla do ľudskej dôstojnosti zosnulého prezidenta Poľskej republiky Lecha Kaczyńskiego. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2011.

Rada pri určovaní výšky sankcie vzala do úvahy najmä:

rozsah a dosah vysielania – účastník konania je multiregionálnym vysielateľom. Táto skutočnosť vyjadruje podľa § 3 písm. q) zákona č. 308/2000 Z.z. percentuálne pokrytie vysielania účastníka konania a teda vyjadruje koľko potenciálnych recipientov je spôsobilých vnímať príp. porušenie povinností ustanovených v zákone č. 308/2000 Z.z. ;

miera zavinenia – účastník konania je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Je tiež potrebné upozorniť na skutočnosť, že ako vyplýva z vyššie uvedeného účastník konania bol za porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) viackrát sankcionovaný v minulosti. Účastník konania tak mohol vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z.;

trvanie a následky porušenia povinnosti – predmetný program trval cca 1 hodinu a 35 minút (vrátane reklamných prerušení), pričom časť týkajúca sa Tonka a pani Marty tvorila zhruba 2 tretiny programu. Ako už bolo uvedené ironické a zosmiešňujúce komentáre „hlasu z obrazovky“ sa prelínali s ostatným obsahom programu počas jeho celého trvania. Rada pri určovaní výšky pokuty tiež vzala do úvahy pomerne nízku frekvenciu výskytu týchto komentárov. Následkom porušenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. je zásah do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich špecifikovaných vo výroku rozhodnutia;

závažnosť správneho deliktu – časť programu týkajúca sa Tonka vzhľadom na svoj obsah a spôsob spracovania zasiahla do ľudskej dôstojnosti Tonka a cukrárky Katky, pretože zosmiešňovala a dehonestovala ťažké životné podmienky (tak materiálne ako aj zdravotné) týchto osôb (Tonko) príp. výzor a chovanie cukrárky Katky. V prípade pani Marty účastník konania za účelom vytvorenia „zábavnej“ situácie zobrazil ako pani Marta je puding, ktorý jej pripravil jej syn Dodo (puding obsahoval okrem iného krmivo pre rybičky, uschnuté červíky, vošky a červenú (pálivú) papriku. Účastník konania sa tejto situácii žiadnym spôsobom nesnaží predísť a naopak celú scénu jedenia pudingu (tak ako scénu prípravy pudingu) „vtipne“ okomentuje a vyslovene upriamuje pozornosť recipienta (detailnými zábermi) na samotné jedenie pudingu. Účastník konania teda za účelom senzácie a šokovania zneužil zdravotný handicap, zlú sociálnu situáciu, výzor príp. rôzne nezhody v rámci rodiny na vytvorenie „zábavnej“ relácie a to najmä prostredníctvom ironizujúcich a zosmiešňujúcich komentárov „hlasu z obrazovky“. Dodržiavanie a ochrana základných ľudských práv a slobôd medzi inými aj práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti je v súčasnosti jedným z hlavných znakov moderného právneho štátu a miera ich ochrany je jedným z indikátorov stupňa vyspelosti demokracie v jednotlivých štátoch. Slovenská republika je viazaná viacerými európskymi a medzinárodnými dokumentmi o dodržiavaní základných ľudských práv a slobôd (Všeobecná deklarácia ľudských práv a slobôd, Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Charta základných práv Európskej únie).;

Ďalšie kritérium pre určenie výšky pokuty v zmysle § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorým je **spôsob porušenia povinnosti** účastníkom konania, je predmetom výroku tohto rozhodnutia, ako aj

jeho samotného odôvodnenia. Spôsob, akým účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. spočíva v tom, že účastník konania na televíznej programovej službe JOJ dňa 18.06.2012 o cca 21:31 hod. odvysielal program *Extrémne rodiny*, ktorého časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Tonko a časť týkajúca sa osoby v programe označenej ako Marta, svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahli do ľudskej dôstojnosti účinkujúcich osôb v programe označených ako Katka, Tonko a pani Marta.

Zo skutkového stavu, ako aj z informácií, ktorými disponuje Rada jednoznačne a preukázateľne nevyplýva, že pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu **došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia**, a teda uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku nemala vplyv na určenie výšky pokuty. Rada vzala do úvahy najmä fakt, že k samotnému porušeniu povinnosti došlo, ako aj fakt, že sa jednalo o opakované porušenie tejto povinnosti, jeho závažnosť, následky, mieru zavinenia a rozsah a dosah vysielania účastníka konania.

Rada pri určovaní výšky pokuty nemohla prihliadnuť na **sankciu uloženú samoregulačným orgánom**, nakoľko samoregulačný orgán pôsobiaci pre túto oblasť neexistuje.

V zmysle vyššie uvádzaných skutočností Rada rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Rada pri určovaní výšky pokuty prihliadla najmä na fakt, že účastník konania už bol za porušenie predmetného ustanovenia viackrát sankcionovaný. Rada tiež zohľadnila pomerne nižší rozsah a intenzitu komentárov z obrazovky v porovnaní s komentármi, ktoré odznali v programe *Extrémne rodiny* zo dňa 02.03.2012, za ktorý uložila účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/040/2012 zo dňa 10.07.2012 pokutu vo výške 25 000 EUR ako aj rozsah a intenzitu komentárov, ktoré odznali v programoch *Extrémne rodiny* zo dňa 11.06. a 25.06.2012.

Vzhľadom na uvedené považuje Rada výšku pokuty **za plne odôvodnenú**.

P o u č e n i e :

Podľa § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. proti tomuto rozhodnutiu môže účastník konania v lehote do 15 dní odo dňa doručenia podať opravný prostriedok na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x účastník konania: MAC TV s.r.o.

2x Rada pre vysielanie a retransmisiiu

Prof. Miloš Mistrík
predseda Rady
pre vysielanie a retransmisiiu